

Księga Jozuego

Biblia do czytania

Po śmierci Mojżesza, sługi Pana, powiedział Pan do Jozuego, syna Nuna, sługi Mojżesza:

— Mojżesz, mój sługa, umarł, teraz więc wstań, przepraw się przez ten Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą daję im, synom Izraela. Każde miejsce, po którym będzie stąpać wasza noga, dałem wam, jak obiecałem Mojżeszowi. Od pustyni i od Libanu aż do wielkiej rzeki, rzeki Eufrat, cała ziemia Chetytów, aż do Morza Wielkiego na zachodzie, będzie wasza granica. Nikt nie ostoi się przed tobą po wszystkie dni twego życia, jak byłem z Mojżeszem, tak będę z tobą. Nie porzucę cię ani cię nie opuszczę. Wzmocnij się i bądź mężny. Ty bowiem dasz temu ludowi w dziedzictwo ziemię, którą przysiągłem dać ich ojcom. Tylko wzmocnij się i bądź bardzo mężny, abyś pilnował wypełniania wszystkiego według prawa, które nakazał ci Mojżesz, mój sługa. Nie odstępуй od niego ani na prawo, ani na lewo, aby ci się wiodło, dokądkolwiek pójdiesz. Niech ta księga Prawa nie oddala się od twoich ust, ale rozmyślaj o niej we dnie i w nocy, abyś pilnował wypełnienia wszystkiego, co w niej jest napisane. Wtedy bowiem poszczęści się twojej drodze i będzie ci się wiodło. Czyż ci nie nakazałem? Wzmocnij się i bądź mężny. Nie lękaj się i nie przerażaj, gdyż Pan, twój Bóg, jest z tobą, dokądkolwiek pójdiesz.

Wtedy Jozue rozkazał przełożonym ludu:

— Przejdźcie przez obóz i rozkażcie ludowi: Przygotujcie sobie żywność, bo za trzy dni przejdziecie przez ten Jordan, aby wejść i posiadać ziemię, którą Pan, wasz Bóg, daje wam w posiadanie.

A do Rubenitów, Gadytów i połowy pokolenia Manassesu Jozue powiedział:

— Przypomnijcie sobie słowo, które nakazał wam Mojżesz, sługa Pana: Pan, wasz Bóg, zapewnił wam odpoczynek i dał wam tę ziemię. Niech wasze żony, dzieci i bydło zostaną w ziemi, którą Mojżesz dał wam po tej stronie Jordanu, wy zaś, wszyscy dzielni wojownicy, pójdziecie uzbrojeni przed waszymi braćmi i będziecie im pomagać, aż Pan da odpoczynek waszym braciom, jak i wam, i oni posiadą ziemię, którą daje im Pan, wasz Bóg. Potem wróćcie do ziemi swojej posiadłości, którą dał wam Mojżesz, sługa Pana, po tej stronie Jordanu na wschodzie, i posiadźcie ją.

I odpowiedzieli Jozuemu:

— Wszystko, co nam nakazałeś, uczynimy i gdziekolwiek nas pošlesz, pójdziemy. Jak byliśmy posłuszni Mojżeszowi we wszystkim, tak będziemy posłuszni i tobie. Niech tylko Pan, twój Bóg, będzie z tobą, jak był z Mojżeszem. Ktokolwiek sprzeciwi się twemu rozkazowi i nie będzie posłuszny twoim słowom we wszystkim, co mu rozkażesz, niech umrze. Tylko wzmocnij się i bądź mężny.

Wywiadowcy wysłani do Jerycha

Potem Jozue, syn Nuna, wysłał potajemnie z Szittim dwóch szpiegów, mówiąc:

— Idźcie, obejrzyjcie ziemię i Jerycho.

Poszli więc i weszli do domu pewnej nierządnicy, która miała na imię Rachab, i tam odpoczęli. I doniesiono królowi Jerycha:

— Oto jacyś mężczyźni spośród synów Izraela przyszli tu tej nocy, aby wybadać tę ziemię.

Król Jerycha posłał więc do Rachab, rozkazując:

— Wyprowadź mężczyzn, którzy przyszli do ciebie i weszli do twego domu, bo przyszli wybadać całą tę ziemię.

Kobieta jednak wzięła tych dwóch mężczyzn, ukryła ich i powiedziała:

— To prawda, że przyszli do mnie mężczyźni, ale nie wiedziałam, skąd oni są. A gdy miano zamykać bramę o zmierzchu, mężczyźni ci wyszli i nie wiem, dokąd poszli. Ścigajcie ich prędko, to ich dogonicie.

Ona zaś zaprowadziła ich na dach i przykryła wiązkami lnu, które rozłożyła na dachu. Wysłani mężczyźni ścigali ich w kierunku Jordanu aż do brodów, i jak tylko ścigający wyszli, zamknięto bramę. A zanim usnęli, ona wyszła do nich na dach, i powiedziała do tych mężczyzn:

— Wiem, że Pan dał wam tę ziemię, bo strach przed wami padł na nas i wszyscy obywatele tej ziemi truchleją przed wami. Słyszeliśmy bowiem, jak Pan wysuszył przed wami wody Morza Czerwonego, gdy wychodziliście z Egiptu, i co uczyniliście dwom królom amorejskim, którzy byli po tamtej stronie Jordanu, Sichonowi i Ogowi, których pobiliście. Gdy o tym usłyszeliśmy, nasze serca struchlały i nie było już odwagi w nikim z waszego powodu, bo Pan, wasz Bóg, jest Bogiem wysoko na niebie i nisko na ziemi. Dlatego teraz, proszę, przysięgnijcie mi na Pana, że jak ja okazałam wam miłosierdzie, tak i wy okażecie miłosierdzie domowi mego ojca, i dajcie mi pewny znak, że zachowacie przy życiu mego ojca i moją matkę, moich braci i moje siostry, i wszystko, co do nich należy, i ocalicie nas od śmierci.

Odpowiedzieli jej mężczyźni:

— Ręczymy za was naszym życiem, jeśli nie wydacie tej naszej sprawy, i gdy Pan odda nam tę ziemię, okażemy ci miłosierdzie i wierność.

Potem spuściła ich na sznurze z okna, bo jej dom przylegał do muru i ona mieszkała w murze. I powiedziała im:

— Idźcie w góry, by nie spotkali was ścigający, ukryjcie się tam przez trzy dni, aż powrócą ścigający, a potem pójdziecie swoją drogą.

Mężczyźni powiedzieli jej:

— Będziemy wolni od tej przysięgi, którą kazałaś nam złożyć.

Gdy wejdziemy do ziemi, przywiążesz do okna czerwony sznur, po którym nas spuściłaś, i zbierzesz u siebie, w domu swego ojca, swoją matkę, swoich braci i cały dom swego ojca.

Ktokolwiek bowiem wyjdzie poza drzwi twego domu, jego krew spadnie mu na głowę, a my będziemy bez winy. Lecz krew każdego, kto będzie z tobą w domu, spadnie na naszą głowę, jeśli czyjaś ręka go dotknie. Jeśli jednak wydasz naszą sprawę, będziemy wolni od przysięgi, którą kazałaś nam złożyć.

I odpowiedziała:

— Jak powiedzieliście, niech tak będzie.

Wtedy wypuściła ich i poszli. I przywiązała czerwony sznur do okna. Odeszli więc i przyszli na górę, i pozostali tam przez trzy dni, aż powrócili ścigający. A ścigający szukali ich po wszystkich drogach, ale nie znaleźli. I zawrócili ci dwaj mężczyźni, zeszli z góry, przeprawili się przez rzekę, przyszli do Jozuego, syna Nuna, i opowiedzieli mu wszystko, co się z nimi działo. I mówili do Jozuego:

— Pan oddał w nasze ręce całą tę ziemię, bo wszyscy obywatele tej ziemi struchleli przed nami.

Przejście Izraelitów przez Jordan

Jozue wstał wcześniej rano i on oraz wszyscy synowie Izraela wyruszyli z Szittim, i przyszedli nad Jordan, i tam przenocowali, zanim się przeprawili przez rzekę. A po upływie trzech dni przełożeni przeszli przez obóz, i rozkazali ludowi:

— Gdy ujrzycie arkę przymierza Pana, swojego Boga, i niosących ją kapłanów Lewitów, wy także wyruszyście ze swego miejsca i pójdziecie za nią. Pomiędzy wami a nią niech będzie jednak odległość około dwóch tysięcy łokci. Nie zbliżajcie się do niej, abyście poznali drogę, którą macie iść, gdyż nie szliście tą drogą nigdy dotąd.

Wtedy Jozue powiedział do ludu:

— Poświęćcie się, gdyż jutro Pan dokona cudów pośród was.

Do kapłanów zaś Jozue powiedział:

— Weźcie arkę przymierza i idźcie przed ludem.

Wzięli więc arkę przymierza i szli przed ludem. I Pan powiedział do Jozuego:

— Dziś zacznę cię wywyższać na oczach całego Izraela, aby poznali, że jak byłem z Mojżeszem, tak będę i z tobą. Rozkaż kapłanom niosącym arkę przymierza: Gdy dojdziecie do brzegu wód Jordanu, zatrzymajcie się w Jordanie.

Wtedy Jozue powiedział do synów Izraela:

— Zbliźcie się i słuchajcie słów Pana, swojego Boga.

I Jozue dodał:

— Po tym poznacie, że Bóg żywy jest wśród was i że na pewno wypędzi przed wami Kananejczyków, Chetytów, Chiwwitów, Peryzzytów, Gargaszytów, Amorytów i Jebusytów. Oto arka przymierza Pana całej ziemi przejdzie przed wami przez Jordan. Teraz więc wybierzcie sobie dwunastu mężczyzn z pokoleń Izraela, po jednym z każdego pokolenia. A gdy stopy

kapłanów niosących arkę Pana, Pana całej ziemi, staną w wodzie Jordanu, wtedy wody Jordanu się rozdziela i wody płynące z góry staną jak jeden wał.

Gdy więc lud wyruszył ze swoich namiotów, aby przepłynąć przez Jordan, a kapłani niosący arkę przymierza szli przed ludem, i kiedy niosący arkę przyszli nad Jordan, a nogi kapłanów, którzy nieśli arkę, zanurzyły się w wodzie przy brzegu (Jordan bowiem wzbiera i wylewa na wszystkie swoje brzegi przez cały czas żniwa), wtedy wody płynące z góry zatrzymały się i stanęły jak jeden wał bardzo daleko od miasta Adam leżącego w pobliżu Sartan. A te, które płynęły w dół do Morza Pustyni, czyli do Morza Słonego, odpłynęły zupełnie. I tak lud przepłynął się naprzeciw Jerycha. A kapłani niosący arkę przymierza Pana stali pewnie na suchej ziemi pośrodku Jordanu, a wszyscy Izraelici szli po suchej ziemi, aż cały lud przepłynął się przez Jordan.

Dwanaście pamiątkowych kamieni z Jordanu

A gdy cały lud zakończył przeprawę przez Jordan, Pan powiedział do Jozuego:

— Wybierzcie sobie z ludu dwunastu mężczyzn, po jednym z każdego pokolenia. I rozkażcie im: Weźcie sobie stąd, ze środka Jordanu, z tego miejsca, gdzie nogi kapłanów stały pewnie, dwanaście kamieni, zabierzcie je ze sobą i połóżcie w miejscu, gdzie tej nocy będziecie nocować.

Jozue wezwał więc dwunastu mężczyzn, których wybrał spośród synów Izraela, po jednym z każdego pokolenia. I Jozue powiedział do nich:

— Pójdźcie przed arką Pana, swojego Boga, na środek Jordanu i niech każdy weźmie po jednym kamieniu na swe ramię, według liczby pokoleń synów Izraela. Aby to było znakiem wśród was, gdy potem wasi synowie zapytają: „Co znaczą dla was te kamienie?” Wtedy powiecie im, że wody Jordanu rozdzieliły się przed arką przymierza Pana, gdy przechodziła przez Jordan, rozdzieliły się wody Jordanu, i te kamienie będą pamiątką dla synów Izraela na wieki.

I synowie Izraela uczynili tak, jak rozkazał Jozue. Wzięli dwanaście kamieni ze środka Jordanu, jak powiedział Pan do Jozuego, według liczby pokoleń synów Izraela, zanieśli je ze sobą na miejsce noclegu i tam je złożyli. Jozue też postawił dwanaście kamieni na środku Jordanu, w miejscu, gdzie stały nogi kapłanów niosących arkę przymierza. Pozostają tam aż do dziś. Kapłani zaś niosący arkę stali na środku Jordanu, aż wypełniło się to wszystko, co Pan rozkazał Jozuemu powiedzieć ludowi zgodnie ze wszystkim, co Mojżesz nakazał Jozuemu.

Lud natomiast spieszył się i przeszedł. Gdy cały lud przeszedł, przeszli też i arka Pana, i kapłani przed ludem. Synowie Rubena, synowie Gada i połowa pokolenia Manassesego również przeszli uzbrojeni przed synami Izraela, jak im Mojżesz nakazał. Około czterdziestu tysięcy uzbrojonych wojowników przeszło przed Panem do walki na równinach Jerycha. W tym dniu Pan wywyższył Jozuego na oczach całego Izraela i bali się go, jak bali się Mojżesza przez wszystkie dni jego życia. Potem Pan powiedział do Jozuego:

— Rozkaż kapłanom niosącym arkę świadectwa, aby wyszli z Jordanu.

Rozkazał więc Jozue kapłanom:

— Wyjdźcie z Jordanu.

A gdy kapłani niosący arkę przymierza Pana wyszli ze środka Jordanu i stopy ich stały na suchej ziemi, wody Jordanu wróciły na swoje miejsce i płynęły jak przedtem, wypełnione po brzegi. Lud wyszedł z Jordanu dziesiątego dnia pierwszego miesiąca i rozbił obóz w Gilgal, po wschodniej stronie Jerycha. A te dwanaście kamieni, które wyniesiono z Jordanu, Jozue ustawił w Gilgal. I powiedział do synów Izraela:

— Gdy w przyszłości wasi synowie zapytają swoich ojców: „Co znaczą te kamienie?” Wtedy powiecie swoim synom: „Izrael przeszedł przez Jordan po suchej ziemi.” Pan Bóg bowiem osuszył wody Jordanu przed wami, aż się przeprawiliście – tak jak Pan, wasz Bóg, uczynił z Morzem Czerwonym, które wysuszył przed nami, aż przeszliśmy. Aby wszystkie narody ziemi poznały, że ręka Pana jest potężna, i żebyście bali się Pana, swojego Boga, po wszystkie dni.

Obrzezanie młodego pokolenia Izraelitów

A gdy wszyscy królowie amoryccy, którzy mieszkali po zachodniej stronie Jordanu, i wszyscy królowie Kanaanu, którzy mieszkali nad morzem, usłyszeli, że Pan wysuszył wody Jordanu przed synami Izraela, aż się przeprawili, struchlało ich serce i stracili całą odwagę wobec synów Izraela. W tym czasie Pan powiedział do Jozuego:

— Zrób sobie ostre noże i ponownie obrzezaj synów Izraela. Jozue zrobił więc sobie ostre noże i obrzekał synów Izraela na pagórku napletków. A oto powód, dla którego Jozue ich obrzekał: Cały lud, który wyszedł z Egiptu, płci męskiej, wszyscy wojownicy, pomarli na pustyni, w drodze po wyjściu z Egiptu. Cały lud, który wyszedł, był obrzezany. Lecz cały lud,

który urodził się na pustyni, w drodze po wyjściu z Egiptu, nie był obrzezany. Czterdzieści lat bowiem synowie Izraela chodzili po pustyni, aż wymarł cały naród wojowników, którzy wyszli z Egiptu, gdyż nie słuchali głosu Pana. Przysiągł im Pan, że nie pozwoli im zobaczyć ziemi, którą Pan pod przysięgą obiecał ich ojcom, że nam ją da, ziemię opływającą mlekiem i miodem. Ich synów, których wzbudził na ich miejsce, Jozue obrzezał. Byli bowiem nieobrzezani, gdyż ich nie obrzezano w drodze. A gdy już cały lud został obrzezany, pozostał on na swoim miejscu w obozie aż do wyzdrowienia. Potem Pan powiedział do Jozuego: — Dzisiaj zdjąłem z was hańbę Egiptu. Dlatego to miejsce nazywa się Gilgal aż do dziś.

Pierwsza Pascha na nowej ziemi

Wtedy synowie Izraela rozbili obóz w Gilgal i obchodzili święto Paschy czternastego dnia tego miesiąca, wieczorem, na równinach Jerycha. Nazajutrz po święcie Paschy jedli z plonów tej ziemi, chleby praśne i prażone ziarno, tego samego dnia. I następnego dnia po tym, jak zaczęli jeść zboża tej ziemi, ustała manna, i synowie Izraela już więcej manny nie mieli, ale jedli tegoroczne plony ziemi Kanaan.

Wódz wojska Pana ukazuje się Jozuemu

A gdy Jozue był w pobliżu Jerycha, podniósł oczy i spojrzał, a oto mąż stał naprzeciw niego z wydobytym mieczem w rękę. Jozue podszedł do niego i zapytał: — Czy ty jesteś po naszej stronie, czy po stronie naszych wrogów? A on odpowiedział:

— Nie, gdyż jako wódz wojska Pana teraz przyszedłem.
Wtedy Jozue upadł twarzą do ziemi, oddał pokłon i zapytał:
— Co mój Pan rozkaże swemu słudze?
I wódz wojska Pana powiedział do Jozuego:
— Zdejmij obuwie ze swoich nóg, bo miejsce, na którym stoisz,
jest święte.
I Jozue tak uczynił.

Zdobycie Jerycha

A Jerycho było szczelnie zamknięte z powodu synów Izraela.
Nikt z niego nie wychodził i nikt do niego nie wchodził. Wtedy
Pan powiedział do Jozuego:

— Oto dałem w twoje ręce Jerycho, jego króla i jego dzielnych
wojowników. I wy, wszyscy wojownicy, będziecie obchodzić
miasto, okrążając je raz. Uczynicie tak przez sześć dni. A
siedmiu kapłanów będzie niosło przed arką siedem trąb z
rogów baranich. Siódmego zaś dnia obejdziecie miasto siedem
razy, a kapłani będą dąć w trąby. A gdy przeciągle będą trąbić
w baranie rogi i usłyszycie głos trąby, cały lud wzniesie wielki
okrzyk, a mury miasta runą i lud wejdzie do miasta, każdy
wprost przed siebie.

Wtedy Jozue, syn Nuna, wezwał kapłanów i powiedział im:

— Weźcie arkę przymierza i niech siedmiu kapłanów niesie
siedem trąb z baranich rogów przed arką Pana.

Potem powiedział do ludu:

— Idźcie i obejdźcie miasto, a uzbrojeni wojownicy niech idą
przed arką Pana.

A gdy Jozue powiedział to ludowi, siedmiu kapłanów niosących
siedem trąb z baranich rogów wyruszyło przed arką Pana i dęli

w trąby. A arka przymierza Pana szła za nimi. Uzbrojeni wojownicy zaś szli przed kapłanami, którzy dęli w trąby, a pozostałe oddziały szły za arką. Gdy szli, dęto w trąby. A Jozue nakazał ludowi:

— Nie krzyczcie, niech nie będzie słyhać waszego głosu ani niech żadne słowo nie wyjdzie z waszych ust aż do dnia, w którym wam powiem: „Wznieście okrzyk!” Wtedy wydacie okrzyk.

Tak więc arka Pana okrążyła miasto raz, po czym wrócili do obozu i przenocowali w nim. Jozue wstał wcześniej rano, a kapłani wzięli arkę Pana. A siedmiu kapłanów niosących siedem tręb z rogów baranich szło nieprzerwanie przed arką Pana, dmąc w trąby. Uzbrojeni wojownicy szli przed nimi, a pozostałe oddziały szły za arką Pana. Gdy szli, dęto w trąby. Na drugi dzień okrążyli miasto raz i wrócili do obozu. Tak czynili przez sześć dni. Lecz dnia siódmego wstali rano o świcie i okrążyli miasto w ten sam sposób siedem razy. Tylko tego dnia okrążyli miasto siedem razy. A za siódmym razem, gdy kapłani zadęli w trąby, Jozue powiedział do ludu:

— Wznieście teraz okrzyk, bo Pan wydaje wam miasto. I miasto będzie przeklęte dla Pana, ono samo i wszystko, co się w nim znajduje. Tylko nierządnicą Rachab zostanie przy życiu, ona i wszyscy, którzy są z nią w domu, gdyż ukryła posłańców, których wysłaliśmy. Wy jednak strzeżcie się tego, co przeklęte, abyście sami nie stali się przekleństwem, gdy weźmiecie z obłożonego przekleństwem, i byście nie ściągnęli przekleństwa na obóz Izraela, i nie sprowadzili na niego nieszczęścia. Wszelkie srebro i złoto oraz przedmioty miedziane i żelazne będą poświęcone Panu. Zostaną złożone do skarbcza Pana.

Wtedy lud wydał okrzyk, gdy zadęto w trąby. A kiedy lud usłyszał dźwięk trąb i wydał potężny okrzyk, runęły mury, a lud wszedł do miasta, każdy prosto przed siebie, i zdobyli miasto. I zniszczyli ostrzem miecza wszystko, co było w mieście: mężczyzn i kobiety, dzieci i starców, woły, owce i osły. Lecz dwóm mężczyznom, którzy wybadali tę ziemię, Jozue powiedział:

— Wejdźcie do domu nierządnic i wyprowadźcie stamtąd tę kobietę oraz wszystko, co do niej należy, tak jak jej przysięgliście.

Weszli więc młodzieńcy, zwiadowcy, i wyprowadzili Rachab, jej ojca, jej matkę i jej braci oraz wszystko, co do niej należało. Wyprowadzili całą jej rodzinę i zostawili ich poza obozem Izraela. A miasto i wszystko, co w nim było, spalili ogniem. Tylko srebro i złoto oraz przedmioty miedziane i żelazne złożyli do skarbca domu Pana. Jozue zostawił przy życiu nierządnicę Rachab, dom jej ojca i wszystko, co do niej należało. Mieszka ona w Izraelu aż do dziś, ponieważ ukryła posłańców, których Jozue wysłał na wybadanie Jerycha. W tym czasie Jozue złożył przysięgę:

— Niech będzie przeklęty przed Panem człowiek, który powstanie i odbuduje to miasto, Jerycho. Na swoim pierwotnym założy jego fundament, a na swoim najmłodszym postawi jego bramy.

I Pan był z Jozuem, którego sława rozchodziła się po całej ziemi.

Porażka Izraelitów pod Aj

Lecz synowie Izraela dopuścili się przestępstwa na tym, co przeklęte. Akan bowiem, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha, z pokolenia Judy, wziął z tego, co przeklęte. I zapłonął gniew Pana przeciw synom Izraela. Tymczasem Jozue posłał kilku mężczyzn z Jerycha do Aj, które leży blisko Bet-Awen, na wschód od Betel, i powiedział do nich:

— Idźcie i zbadajcie tę ziemię.

Mężczyźni poszli więc i zbadali Aj. Potem wrócili do Jozuego i powiedzieli mu:

— Niech nie wyrusza cały lud. Niech wyruszy około dwóch lub trzech tysięcy mężczyzn i niech zburzą Aj. Nie trudź całego ludu, bo tamtych jest niewielu. Wyruszyło więc z ludu około trzech tysięcy mężczyzn. Uciekli jednak przed ludźmi z Aj. Ludzie z Aj zabili około trzydziestu sześciu z nich. Ścigali ich bowiem od bramy aż do Szebarim i zabili ich, gdy ci schodzili z góry. Dlatego serce ludu omdlało i stało się jak woda.

Pokuta Jozuego i starszych izraelskich

Wtedy Jozue rozdarł swoje szaty, upadł twarzą na ziemię przed arką Pana i leżał tak aż do wieczora, on i starsi Izraela, i sypali proch na swoje głowy. Potem Jozue powiedział:

— Ach, Panie Boże, czemu przeprowadziłeś ten lud za Jordan? Czy po to, aby nas wydać w ręce Amorytów na zniszczenie? Obyśmy raczej pozostali za Jordanem! O Panie, cóż powiem, gdy Izrael uciekł przed swymi wrogami? Usłyszą o tym bowiem Kananejczycy i wszyscy mieszkańcy tej ziemi i otoczą nas zewsząd, i wymażą nasze imię z ziemi. I cóż uczynisz dla swego wielkiego imienia?

Wykrycie świętokradztwa Achana

Wtedy Pan powiedział do Jozuego:

— Wstań! Dlaczego tak leżysz na swej twarzy? Izrael zgrzeszył, złamali także moje przymierze, które im nakazałem. Wzięli bowiem z tego, co przeklęte, ukradli, skłamali i schowali to wśród swoich rzeczy. Dlatego synowie Izraela nie mogli się ostać przed swymi wrogami, ale uciekli przed nimi, bo stali się przekleństwem. Nie będę więcej z wami, jeśli nie wytepicie spośród was tego, co przeklęte. Wstań, poświęć lud i powiedz: „Poświęćcie się na jutro, bo tak mówi Pan, Bóg Izraela: Pośród ciebie, Izraelu, jest to, co przeklęte. Nie staniecie przed swymi wrogami, dopóki nie usuniecie spośród siebie tego, co obłożone jest przekleństwem. Wystąpicie więc jutro rano według waszych pokoleń. Wówczas pokolenie, które Pan wskaże, wystąpi według rodzin, a rodzina, którą Pan wskaże, wystąpi według domów, a z domu, który Pan wskaże, wystąpią poszczególni mężczyźni. A ten, u kogo zostanie znalezione to, co przeklęte, będzie spalony ogniem, on i wszystko, co do niego należy, bo złamał przymierze Pana i dopuścił się haniebnego czynu w Izraelu.”

Jozue wstał więc wcześniej rano i kazał wystąpić Izraelowi według ich pokoleń, i zostało wskazane pokolenie Judy. I kazał wystąpić rodzinom Judy, i została wskazana rodzina Zerachitów. Potem kazał wystąpić wszystkim osobom z rodziny Zerachitów i został wskazany dom Zabdiego. Następnie kazał wystąpić wszystkim osobom z jego domu i został wskazany Akan, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha, z pokolenia Judy. I Jozue powiedział do Akana:

— Synu mój, oddaj, proszę, chwałę Panu, Bogu Izraela, i złoś mu wyznanie. Powiedz mi, co uczyniłeś, a nie ukrywaj tego przede mną.

Wtedy Akan odpowiedział Jozuemu:

— Rzeczywiście, to ja zgrzeszyłem przeciw Panu, Bogu Izraela. Oto co uczyniłem: Gdy zobaczyłem wśród łupów piękny płaszcz babiloński, dwieście syklów srebra i pręt złota ważący pięćdziesiąt syklów, pożądałem ich i wziąłem je. Oto są one zakopane w ziemi, w środku mego namiotu, a srebro pod nimi. Jozue wysłał więc posłańców, którzy pobiegli do namiotu, a oto te rzeczy były ukryte w jego namiocie, a srebro pod nimi. I zabrali je z namiotu, przynieśli do Jozuego oraz do wszystkich synów Izraela i położyli je przed Panem. Wtedy Jozue i cały Izrael z nim wzięli Akana, syna Zeracha, srebro, płaszcz i pręt złota, jego synów i córki, jego woły, osły, owce, namiot oraz wszystko, co miał, i zaprowadzili ich do doliny Akor.

Ukamienowanie Achana i jego rodziny

I Jozue powiedział:

— Dlaczego sprowadziłeś na nas nieszczęście? Pan dzisiaj sprowadzi nieszczęście na ciebie.

I cały lud Izraela ukamienował go, a po ukamienowaniu ich spalili ogniem. Potem wzniesli nad nim wielki stos kamieni, który trwa aż do dziś. I Pan odwrócił się od zapalczywości swego gniewu. Dlatego to miejsce nazywa się doliną Akor aż do dziś.

Zdobycie miasta Aj dzięki zasadzce

Potem Pan powiedział do Jozuego:

— Nie bój się ani się nie lękaj. Weź ze sobą wszystkich wojowników, powstań i wyrusz do Aj. Patrz, daję w twoje ręce króla Aj, jego lud i jego ziemię. I postąpisz z Aj i jego królem tak, jak postąpiłeś z Jerychem i jego królem. Tym razem weźmiecie sobie jego łupy i bydło. Zastaw zasadzkę na miasto od jego tyłu.

Powstali więc Jozue i wszyscy wojownicy, by wyruszyć przeciwko Aj. Jozue wybrał trzydzieści tysięcy bardzo dzielnych mężczyzn i wysłał ich nocą. I rozkazał im:

— Uważajcie, przygotujcie zasadzkę za miastem. Nie oddalajcie się od miasta zbyt daleko i bądźcie wszyscy w pogotowiu. Ja zaś i cały lud, który jest ze mną, podejmiemy pod miasto, a gdy oni wyjdą nam naprzeciw, jak za pierwszym razem, uciekniemy przed nimi. A oni pójdą za nami, aż ich odciągniemy od miasta, bo powiedzą: „Uciekają przed nami, tak jak za pierwszym razem”, gdyż będziemy uciekać przed nimi. Wtedy wyjdziecie z zasadzki i opanujecie miasto. Pan bowiem, wasz Bóg, odda je w wasze ręce. A gdy zdobędziecie miasto, podpalicie je.

Postąpicie zgodnie ze słowem Pana. Patrzcie, ja to wam rozkazuję.

Jozue więc ich wysłał, a oni poszli przygotować zasadzkę, i zostali między Betel a Aj, na zachód od Aj. Jozue zaś spędził tę noc wśród ludu. Następnego dnia Jozue wstał wcześniej rano, obliczył lud i poszedł przed nim wraz ze starszymi Izraela przeciwko Aj. Wszyscy wojownicy, którzy z nim byli, wyruszyli, przybyli pod miasto i rozbili obóz po północnej stronie Aj, tak że między nimi a Aj była dolina. Następnie wziął około pięciu tysięcy mężczyzn, których umieścił w zasadzce między Betel a Aj, po zachodniej stronie miasta. I ustawiono lud, całe wojsko po północnej stronie miasta, a tych, którzy przygotowali

zasadzkę – po zachodniej stronie. Jozue zaś wyruszył tej nocy na środek doliny. Gdy spostrzegł to król Aj, ludzie z miasta pośpieszyli się, wstali wcześniej rano i wyruszyli do walki z Izraelem – on i cały jego lud – w wyznaczonym czasie przed równiną. Nie wiedział jednak, że za miastem została przygotowana na nich zasadzka. Wtedy Jozue i cały Izrael udawali pokonanych przez nich i uciekali drogą wiodącą ku pustyni. I zwołano cały lud, który był w mieście, aby ich ścigać. Ścigali więc Jozuego i zostali odciągnięci od miasta. W Aj i Betel nie pozostał nikt, kto by nie wyruszył za Izraelem, i pozostawili miasto otwarte, i ścigali Izraelitów. Wtedy Pan powiedział do Jozuego:

– Podnieś oszczep, który masz w ręce, w kierunku Aj, gdyż dam je w twoje ręce.

I Jozue podniósł oszczep, który miał w ręce, w kierunku miasta. A gdy tylko podniósł rękę, ludzie, którzy byli w zasadzce, powstali szybko ze swego miejsca, pobiegli i weszli do miasta, zajęli je i szybko podpalili. A gdy ludzie z Aj obejrzel się, zobaczyli, że dym wznosi się z miasta ku niebu, a nie mieli siły uciekać ani w jedną, ani w drugą stronę. Tymczasem lud, który uciekał na pustynię, zwrócił się przeciw ścigającym.

Jozue bowiem i cały lud Izraela zobaczyli, że ludzie z zasadzki zajęli miasto i że z miasta unosi się dym, zawrócili więc i zaczęli zabijać ludzi z Aj. A drudzy wyszli im naprzeciw z miasta i zostali oni otoczeni przez Izraelitów, jedni z jednej, a drudzy z drugiej strony. I zabili ich tak, że nikt z nich nie pozostał przy życiu ani nie uciekł. Króla Aj jednak pojмали żywcem i przyprowadzili do Jozuego. Gdy więc Izraelici wybili wszystkich mieszkańców Aj na polu, na pustyni, gdzie ich ścigali, i gdy wszyscy oni polegli od miecza, aż zostali zgładzeni,

wszyscy Izraelici zawrócili do Aj i pobili je ostrzem miecza. Wszystkich poległych tego dnia, mężczyzn i kobiet, było dwanaście tysięcy, byli to wszyscy mieszkańcy Aj. A Jozue nie opuścił ręki, którą wyciągnął z oszczepem, aż zgładził wszystkich mieszkańców Aj. Tylko bydło i łupy tego miasta Izraelici podzielili między siebie według słowa Pana, które przekazał on Jozuemu. Wtedy Jozue spalił Aj i uczynił je wieczną mogiłą i pustynią aż do dziś. A króla Aj powiesił na drzewie aż do wieczora. A gdy słońce zaszło, Jozue kazał zdjąć jego zwłoki z drzewa i porzucić je przy samej bramie miasta, i wznieść nad nim wielki stos kamieni, który trwa aż do dziś. Wtedy Jozue zbudował ołtarz dla Pana, Boga Izraela, na górze Ebal, jak nakazał synom Izraela Mojżesz, sługa Pana, i jak jest napisane w księdze Prawa Mojżesza: „*Ołtarz z całych kamieni, których nie tknęło żadne żelazo.*” I na nim złożyli Panu całopalenia i ofiary pojednawcze. Tam też napisał na kamieniach odpis Prawa Mojżesza, który napisał w obecności synów Izraela. A cały Izrael oraz jego starsi, przełożeni i sędziowie stali po obu stronach arki przed kapłanami lewitami, którzy nosili arkę przymierza Pana, zarówno przybysz, jak i rodowity, połowa ich naprzeciw góry Gerizim, a połowa naprzeciw góry Ebal jak przedtem nakazał Mojżesz, sługa Pana, aby błogosławić lud Izraela. Potem czytał wszystkie słowa prawa, błogosławieństwa i przekleństwa według wszystkiego, co zostało napisane w księdze Prawa. Nie było ani jednego słowa ze wszystkiego, co Mojżesz nakazał, którego Jozue nie odczytał przed całym zgromadzeniem Izraela, przed kobietami, dziećmi i przybyszami, którzy mieszkali wśród nich.

Podstępne wyłudzenie przymierza przez Gibeonitów

A gdy usłyszeli o tym wszyscy królowie, którzy byli po tej stronie Jordanu w górach, na równinach i nad całym brzegiem Morza Wielkiego aż po Liban: Chetyci, Amoryci, Kananejczycy, Peryzzyci, Chiwwici i Jebusyci, zebrali się razem, aby jednomyślnie walczyć przeciw Jozuemu i Izraelowi. Lecz mieszkańcy Gibeonu, gdy usłyszeli o tym, co Jozue uczynił z Jerychem i Aj, użyli podstępu i wyruszyli, udając posłów, i wzięli stare wory na swoje osły i stare, popękane i połatane buklaki na wino, i stare, i połatane obuwie na nogi, stare szaty na siebie, a cały chleb, który ze sobą zabrali w drogę, był suchy i spleśniały. Wtedy przybyli do Jozuego, do obozu w Gilgal, i powiedzieli do niego i do mężczyzn Izraela:

– Przyszliśmy z dalekiego kraju. Zawrzyjcie więc teraz przymierze z nami.

Lecz mężczyźni Izraela odpowiedzieli Chiwwitom:

– A może mieszkać wśród nas, jakże więc możemy zawrzeć z wami przymierze?

A oni powiedzieli Jozuemu:

– Jesteśmy twoimi sługami.

I Jozue zapytał ich:

– Kim jesteście i skąd przybywacie?

Odpowiedzieli mu:

– Twój słudzy przybyli z bardzo dalekiego kraju ze względu na imię Pana, twego Boga. Usłyszeliśmy bowiem o jego sławie oraz o wszystkim, co uczynił w Egipcie, i o wszystkim, co uczynił dwom królom amoryckim, którzy byli za Jordanem, Sichonowi, królowi Cheszonu, i Ogowi, królowi Baszanu, który był w Asztarot. I nasi starsi i wszyscy mieszkańcy naszego kraju nakazali nam: Weźcie ze sobą żywność na drogę, wyjdźcie

im naprzeciw i powiedzcie im: „Jesteśmy waszymi sługami”, zawrzyjcie więc teraz przymierze z nami. Ten nasz chleb był jeszcze ciepły, gdy wzięliśmy go z naszych domów w dniu, kiedy wyruszyliśmy do was, a teraz jest suchy i spleśniały. I te bukłaki na wino, które napelniliśmy, były nowe, a oto popękały. Także nasze szaty i obuwie zniszczyły się z powodu bardzo długiej podróży.

A mężczyźni Izraela wzięli z ich żywności, lecz nie radzili się Pana. Wtedy Jozue zawarł z nimi pokój i ustanowił z nimi przymierze, że zachowa ich przy życiu. Także naczelnicy zgromadzenia im przysięgli. Lecz po trzech dniach, po zawarciu z nimi przymierza, usłyszeli, że są oni sąsiadami i że mieszkają wśród nich. Wtedy synowie Izraela wyruszyli i po trzech dniach dotarli do ich miast. Miastami ich były: Gibeon, Kefira, Beerot i Kiriath-Jearim. I nie wytracili ich synowie Izraela, gdyż naczelnicy zgromadzenia przysięgli im na Pana, Boga Izraela. I całe zgromadzenie szemrało przeciw naczelnikom. I wszyscy naczelnicy powiedzieli do całego zgromadzenia:

— Przysięgliśmy im na Pana, Boga Izraela, dlatego teraz nie możemy ich tknąć. Tak więc postąpimy z nimi: zachowamy ich przy życiu, żeby nie spadł na nas gniew z powodu przysięgi, którą im złożyliśmy.

Ponadto naczelnicy powiedzieli im:

— Niech pozostaną przy życiu, ale niech rąbią drewno i noszą wodę dla całego zgromadzenia – zgodnie z tym, co obiecali naczelnicy.

Potem Jozue wezwał ich i zapytał:

— Dlaczego nas oszukaliście, mówiąc: „Jesteśmy z bardzo daleka”, skoro mieszkacie wśród nas? Teraz więc jesteście

przeklęci i nie przestaniecie być niewolnikami rąbiącymi drewno i noszącymi wodę dla domu mego Boga.

Oni odpowiedzieli Jozuemu:

— Oznajmiono dokładnie twoim sługom, że Pan, twój Bóg, rozkazał swemu słudze Mojżeszowi dać wam całą ziemię i zgładzić przed wami wszystkich mieszkańców tej ziemi.

Dlatego bardzo się baliśmy o nasze życie z waszego powodu i dlatego tak postąpiliśmy. A teraz oto jesteśmy w twoich rękach. Uczynź z nami to, co uważasz za dobre i słuszne.

I postąpił tak z nimi, i wybawił ich z rąk synów Izraela, żeby ich nie zabili. I w tym dniu Jozue nakazał im narąbać drewna i nosić wodę dla zgromadzenia oraz dla ołtarza Pana w miejscu, które miał wybrać. I jest tak aż do dziś.

Kolejne pokonywanie tubylców ziemi kanaanejskiej

A gdy Adonisedek, król Jerozolimy, usłyszał, że Jozue zdobył Aj i zburzył je – bo jak uczynił z Jerychem i jego królem, tak uczynił z Aj i jego królem – i że mieszkańcy Gibeonu zawarli pokój z Izraelem i mieszkają wśród nich, bardzo się przestraszył, ponieważ Gibeon był wielkim miastem, jak jedno z miast królewskich, i ponieważ był większy niż Aj, a wszyscy jego mężczyźni byli waleczni. Adonisedek, król Jerozolimy, posłał więc wezwanie do Hohama, króla Hebronu, do Pirama, króla Jarmutu, do Jafii, króla Lakisz, i do Debira, króla Eglonu: — Przyjdźcie do mnie i pomóżcie mi, abyśmy zwalczyli Gibeonitów, ponieważ zawarli pokój z Jozuem i synami Izraela. Zebrało się więc i wyruszyło pięciu królów amoryckich: król Jerozolimy, król Hebronu, król Jarmutu, król Lakisz, król Eglonu, oni sami i całe ich wojska, rozbili obóz naprzeciwko

Gibeonu i uderzyli na niego. Wtedy mieszkańcy Gibeonu posłali prośbę do Jozuego i do obozu w Gilgal:

— Nie cofaj swej ręki od swych sług. Przybądź do nas szybko, wybaw nas i pomóż nam, gdyż zebrali się przeciwko nam wszyscy królowie amoryccy, którzy mieszkają w górach.

Wyruszył więc Jozue z Gilgal, on i wszyscy wojownicy z nim, i wszyscy dzielni wojownicy. I Pan powiedział do Jozuego:

— Nie bój się ich, gdyż oddałem ich w twoje ręce i żaden z nich nie ostoi się przed tobą.

Jozue uderzył więc na nich znienacka – całą noc ciągnął z Gilgal. I Pan rozgromił ich przed Izraelem, który zadał im wielką klęskę w Gibeonie, i ścigał ich drogą wznoszącą się do Bet-Choron, i bił ich aż do Azeki i Makkedy. A gdy uciekali przed Izraelem i zbiegali do Bet-Choron, Pan zrzucił na nich z nieba wielkie kamienie aż do Azeki, i umarli. Więcej ich zginęło od kamieni gradowych niż tych, których synowie Izraela zabili mieczem. Tego dnia, kiedy Pan oddał Amorytów w ręce synów Izraela, Jozue powiedział do Pana na oczach Izraela:

— Słońce, zatrzymaj się nad Gibeonem, a ty, księżycu, w dolinie Ajjalonu!

I zatrzymało się słońce, i księżyc stanął, aż zemścił się lud na swych wrogach. Czy nie jest to napisane w księdze Jaszara? Zatrzymało się więc słońce pośrodku nieba i nie śpieszyło się zachodzić niemal przez cały dzień. I nie było podobnego dnia, w którym Pan wysłuchał głosu człowieka, ani przedtem, ani potem. Pan bowiem walczył za Izraela. Potem Jozue wrócił wraz z całym Izraelem do obozu w Gilgal. A tych pięciu królów uciekło i skryło się w jaskini w Makkedzie. I doniesiono o tym Jozuemu:

— Znaleziono pięciu królów, którzy się ukryli w jaskini w Makkedzie.

I Jozue powiedział:

— Zatoczcie wielkie kamienie do wejścia jaskini i postawcie przy niej ludzi, aby ich strzegli. Wy zaś nie zatrzymujcie się, ścigajcie waszych wrogów i uderzcie na nich od tyłu. Nie pozwólcie im uciec do swoich miast. Pan bowiem, wasz Bóg, oddał ich w wasze ręce.

A gdy Jozue i synowie Izraela zadali im wielką klęskę, wytracając ich doszczętnie, wtedy ci, którzy pozostali przy życiu, uciekli do warownych miast. Wtedy cały lud wrócił bezpiecznie do obozu, do Jozuego w Makkedzie. Nikt nie odważył się nawet ust otworzyć przeciw synom Izraela. Potem Jozue powiedział:

— Otwórzcie wejście do jaskini i wyprowadźcie do mnie tych pięciu królów z jaskini.

I uczynili tak, i wyprowadzili do niego tych pięciu królów z jaskini: króla Jerozolimy, króla Hebronu, króla Jarmutu, króla Lakisz i króla Eglonu. A gdy wyprowadzili tych królów do Jozuego, Jozue zwołał wszystkich mężczyzn Izraela i powiedział do dowódców wojowników, którzy mu towarzyszyli:

— Zbliźcie się i postawcie swoje nogi na karkach tych królów. Zbliżyli się więc i postawili swoje nogi na ich karkach. Wtedy Jozue powiedział do nich:

— Nie bójcie się ani nie lękajcie, wzmocnijcie się i bądźcie mężni. Tak bowiem uczyni Pan wszystkim waszym wrogom, z którymi będziecie walczyć.

Potem Jozue uderzył ich, zabił i powiesił na pięciu drzewach. I wisieli na drzewach aż do wieczora. A gdy zaszło słońce, Jozue rozkazał, aby zdjęto ich z drzew i wrzucono do jaskini, w której

się ukrywali, a wejście do jaskini zawałono wielkimi kamieniami, które są tam aż do dziś. Tego samego dnia Jozue zdobył Makkedę i pobił ją ostrzem miecza, zabił też jej króla oraz wszelką duszę, która tam była. Nikogo nie pozostawił przy życiu i uczynił z królem Makkedy tak, jak uczynił z królem Jerycha. Potem Jozue wraz z całym Izraelem wyruszył z Makkedy do Libny i walczył przeciw Libnie. A Pan także i ją oraz jej króla oddał w ręce Izraela, i pobił ją ostrzem miecza, i wszelką duszę, która w niej była. Nikogo w niej nie pozostawił przy życiu i uczynił z jej królem tak, jak uczynił z królem Jerycha. Potem Jozue wraz z całym Izraelem wyruszył z Libny do Lakisz, obległ je i walczył przeciw niemu. I Pan oddał Lakisz w ręce Izraela, i zdobył je na drugi dzień, i pobili go ostrzem miecza, a także wszelką duszę, która w nim była, tak samo jak uczynił w Libnie. Wtedy Horam, król Gezer, przybył na ratunek Lakisz, ale Jozue pobił go i jego lud, tak że nikogo w nim nie pozostawił przy życiu. Potem Jozue wraz z całym Izraelem wyruszył z Lakisz do Eglonu, oblegli go i walczyli przeciwko niemu. I zdobyli go tego samego dnia, i pobili go ostrzem miecza. Wszelką duszę, która w nim była, zabił tego samego dnia, tak samo jak uczynił w Lakisz. Potem Jozue wraz z całym Izraelem wyruszył z Eglonu do Hebronu i walczyli przeciwko niemu. I zdobyli go, i pobili ostrzem miecza wraz z jego królem, wszystkie jego miasta, a także wszelką duszę, która w nim była. Nikogo nie pozostawił przy życiu, tak samo jak uczynił w Eglonie. Wytracił go oraz wszelką duszę, która w nim była. Stamtąd Jozue wraz z całym Izraelem wrócił do Debiru i walczył przeciwko niemu. I zdobył go, jego króla i wszystkie jego miasta, pobili go ostrzem miecza i wytracili wszystkie dusze, które w nim były. Nikogo nie pozostawił przy życiu, jak

uczynił z Hebronem, tak uczynił z Debirem i jego królem, i jak przedtem uczynił z Libną i jej królem. W ten sposób Jozue pobił całą ziemię górną i południową, i polną, i podgórną oraz wszystkich ich królów. Nikogo nie pozostawił przy życiu, ale wytracił wszystkie dusze, tak jak mu rozkazał Pan, Bóg Izraela. I Jozue pobił ich od Kadesz-Barnea aż do Gazy oraz całą ziemię Goszen aż do Gibeonu. A wszystkich tych królów oraz ich ziemie Jozue zdobył za jednym razem, gdyż Pan, Bóg Izraela, walczył za Izraela. Potem Jozue wrócił wraz z całym Izraelem do obozu w Gilgal.

Pokonanie Jabina i jego sprzymierzeńców

A gdy usłyszał o tym Jabin, król Chasoru, posłał wiadomość do Jobaba, króla Madonu, do króla Szimronu, do króla Akszafu, i do królów, którzy byli na północy, w górach i na polach, na południe od Kinneret, na równinach i w krainach Dor na zachodzie, do Kananejczyków na wschodzie i na zachodzie, do Amorytów, Chetytów, Peryzzytów, Jebusytów w górach i Chiwwitów pod górą Hermon, w ziemi Mispa. I wyruszyli oni wraz z całym swym wojskiem, lud liczny jak piasek na brzegu morskim, mający bardzo wiele koni i rydwanów. A gdy wszyscy ci królowie zgromadzili się, przybyli i razem rozbili obóz nad wodami Meromu, aby walczyć przeciwko Izraelowi. I Pan powiedział do Jozuego:

— Nie bój się ich, bo jutro o tej porze wydam ich wszystkich pobitych Izraelowi. Ich koniom podetniesz ścięgna, a ich rydwany spalisz ogniem.

Wtedy Jozue i cały waleczny lud z nim wyruszyli niespodziewanie przeciwko nim nad wody Meromu i napadli

na nich. I Pan wydał ich w ręce Izraela, który pobił ich i ścigał aż do Sydonu Wielkiego i aż do Misreft-Maim, i aż do doliny Mispa na wschodzie. Pobili ich tak, że nikogo nie pozostawili przy życiu. I Jozue uczynił im tak, jak mu Pan rozkazał: ich koniom podciął ścięgna, a ich rydwany spalił ogniem. W tym czasie Jozue zawrócił i zdobył Chasor, a jego króla zabił mieczem. Chasor bowiem był przedtem głową wszystkich tych królestw. Każdą duszę, która w nim była, pobili ostrzem miecza, wytracając ją. Nikt nie pozostał przy życiu, a Chasor spalił ogniem. Jozue zdobył też wszystkie miasta tych królów i pojmał wszystkich królów, pobił ich ostrzem miecza i wytracił, tak jak nakazał Mojżesz, sługa Pana. Izrael nie spalił jednak żadnego z miast warownych, oprócz samego Chasoru, który spalił Jozue. Cały łup tych miast oraz bydło synowie Izraela zabrali dla siebie, tylko wszystkich ludzi pobili ostrzem miecza, aż ich zgładzili, nie zostawiając nikogo przy życiu. Jak Pan rozkazał Mojżeszowi, swemu słudze, tak Mojżesz nakazał Jozuemu i tak Jozue uczynił, nie zaniedbał niczego z tego wszystkiego, co Pan rozkazał Mojżeszowi.

Zajęcie całej ziemi kanaanejskiej

Tak Jozue zdobył całą ziemię: góry i całą ziemię na południu, całą ziemię Goszen, równiny, pola i górę Izrael z jej równiną, od góry Halak, która wznosi się ku Seirowi, aż do Baal-Gad w dolinie Libanu pod górą Hermon. A wszystkich królów pojmał, pobił i pozabijał. Przez długi czas Jozue prowadził wojnę z tymi wszystkimi królami. Nie było miasta, które by zawarło pokój z synami Izraela, oprócz Chiwwitów, którzy mieszkali w Gibeonie, wszystkie inne zdobyli podczas wojny. Od Pana

bowiem wyszło, by zatwardzić ich serca, aby wyruszali na bitwę z Izraelem i żeby ich wyniszczył bez miłosierdzia, aż do wytracenia, jak Pan rozkazał Mojżeszowi. W tym czasie Jozue wyruszył i wytracił Anakitów z gór, z Hebronu, z Debiru, z Anabu, ze wszystkich gór Judy i ze wszystkich gór Izraela. Jozue zniszczył ich razem z ich miastami. Nikt z Anakitów nie został w ziemi synów Izraela, zostali tylko w Gazie, w Gat i w Azdodzie. Zdobył więc Jozue całą ziemię, tak jak Pan powiedział do Mojżesza, i oddał ją Jozue jako dziedzictwo Izraelowi zgodnie z ich przydziałami według pokoleń. I ziemia zaznała pokoju od wojny.

Królowie pokonani przez Izraela pod wodzą Mojżesza

A oto królowie ziemi, których pobili synowie Izraela i posiadli ich ziemię za Jordanem na wschodzie, od rzeki Arnon aż do góry Hermon, i całą równinę na wschodzie: Sichon, król Amorytów, który mieszkał w Cheszbonie, a panował od Aroeru, leżącego nad brzegiem rzeki Arnon, i od połowy tej rzeki oraz połowy Gileadu aż do rzeki Jabbok, granicy synów Ammona, a od równin aż do morza Kinneret na wschodzie, i aż do Morza Równiny, czyli Morza Słonego, na wschód, w kierunku Bet-Jezimot, i od południa pod górę Pisga. I obszar Oga, króla Baszanu, który pozostał z Refaitów i mieszkał w Asztarot i w Edrei, panował on na górze Hermon, i w Salce oraz w całym Baszanie aż do granic Geszurytów i Maakatytów i nad połową Gileadu, granicą Sichona, króla Cheszbonu. Pobił ich Mojżesz, sługa Pana, wraz z synami Izraela. I Mojżesz, sługa Pana, dał tę ziemię w posiadanie Rubenitom i Gadytom, i połowie pokolenia Manassesa.

Królowie pokonani przez Izraela pod wodzą Jozuego

A oto królowie ziemi, których pobili Jozue i synowie Izraela po zachodniej stronie Jordanu, od Baal-Gad w dolinie Libanu aż do góry Chalak, która wznosi się ku Seirowi, a których obszar Jozue dał pokoleniom Izraela w posiadanie według ich przydziałów. Na górach, na równinach, na polach, na nizinach, na pustyni i na południowej ziemi, ziemie Chetytów, Amorytów, Kananejczyków, Peryzzytów, Chiwwitów i Jebusytów. Król Jerycha – jeden. Król Aj, które jest obok Betel – jeden. Król Jerozolimy – jeden. Król Hebronu – jeden. Król Jarmutu – jeden. Król Lakisz – jeden. Król Eglonu – jeden. Król Gezer – jeden. Król Debir – jeden. Król Gederu – jeden. Król Chormy – jeden. Król Aradu – jeden. Król Libny – jeden. Król Adullam – jeden. Król Makkedy – jeden. Król Betel – jeden. Król Tappuach – jeden. Król Cheferu – jeden. Król Afek – jeden. Król Laszaronu – jeden. Król Madonu – jeden. Król Chasoru – jeden. Król Szimron-Meronu – jeden. Król Achszafu – jeden. Król Tanaku – jeden. Król Megiddo – jeden. Król Kedeszu – jeden. Król Jokneamu z Karmelu – jeden. Król Doru z krainy Dor – jeden. Król narodów z Gilgal – jeden. Król Tirsy – jeden. Wszystkich królów było trzydziestu jeden.

Ziemia jeszcze nie objęta w posiadanie

I gdy Jozue zestarzał się i był w podeszłym wieku, Pan powiedział do niego:

– Zestarzałeś się i posunąłeś się w latach, a pozostało jeszcze dużo ziemi do zdobycia. Oto ziemia, która pozostała: wszystkie okręgi Filistynów i Geszurytów. Od Szichoru, który jest naprzeciw Egiptu, aż do granicy Akaronu na północy – jest to

ziemia przynależąca do Kananejczyków, pięciu książąt filistyńskich: z Gazy, Aszdodu, Aszkelonu, Gat i Ekronu, oraz Awwici. Od południa: cała ziemia Kananejczyków oraz Meara, która należy do Sydończyków, aż do Afek i aż do granicy Amorytów. I ziemia Gibilitów i cały Liban na wschodzie, od Baal-Gad pod górę Hermon, aż do wejścia do Chamat. Wszystkich mieszkańców gór od Libanu aż do Misrefot-Maim i wszystkich Sydończyków wypędzę przed synami Izraela. Tylko podzieli ją losem między Izraelitów jako dziedzictwo, tak jak ci rozkazałem. Rozdziel więc teraz tę ziemię jako dziedzictwo dziewięciu pokoleniom i połowie pokolenia Manassesa.

Przydział dla plemion: Rubena, Gada i połowy Manassesa

Gdyż z drugą połową Rubenicy i Gadyci otrzymali już swoje dziedzictwo, które dał im Mojżesz za Jordanem na wschodzie, jak przydzielał im Mojżesz, sługa Pana. Od Aroeru, leżącego nad brzegiem rzeki Arnon, i od miasta, które jest w środku rzeki, wraz z całą równiną Medeby aż do Dibonu. I wszystkie miasta Sichona, króla Amorytów, który królował w Cheszbonie, aż do granicy synów Ammona. Także Gilead i obszar Geszurytów i Maakatyków, całą górę Hermon i cały Baszan aż do Salka. Całe królestwo Oga w Baszanie, który królował w Asztarot i w Edrei, był on ostatnim z Refaitów, których Mojżesz pobił i wypędził. Lecz synowie Izraela nie wypędzili Geszurytów i Maakatyków, dlatego Geszurycy i Maakacy mieszkają pośród Izraelitów do dziś. Tylko pokoleniu Lewiego nie dał dziedzictwa, ofiary spalone dla Pana, Boga Izraela, są jego dziedzictwem, jak mu Bóg powiedział. Mojżesz dał więc pokoleniu synów Rubena dziedzictwo według ich rodzin. Ich

granica była od Aroeru, leżącego nad brzegiem rzeki Arnon, i od miasta, które jest w środku rzeki, wraz z całą równiną ku Medebie. Cheszbon i wszystkie przyległe do niego miasta, które były na równinie: Dibon, Bamot-Baal i Bet-Baal-Meon, Jahaza, Kedemot i Mefaat, Kiriataim, Sibma i Seret-Haszszachar na górze w dolinie, Bet-Peor, Aszdod-Pisga i Bet-Jeszimot. I wszystkie miasta na równinie oraz całe królestwo Sichona, króla Amorytów, który królował w Cheszbonie, a którego Mojżesz zabił tak jak księżąt Midianu: Ewi, Rekem, Sur, Chur, Reba, księżęta Sichona zamieszkali w tej ziemi. I wróżbitę Balaama, syna Beora, wraz z innymi zabitymi synowie Izraela zabili mieczem. Granicą synów Rubena był Jordan ze swymi granicami. Oto dziedzictwo synów Rubena według ich rodzin, miast i przyległych do nich wsi. Mojżesz dał też dziedzictwo pokoleniu Gada, synom Gada według ich rodzin. A ich granice obejmowały Jazer i wszystkie miasta Gileadu oraz połowę ziemi synów Ammona aż do Aroeru leżącego naprzeciw Rabby, i od Cheszbonu aż do Ramat-Mispa i Betonim oraz od Machanaim aż do granicy Debiru. W dolinie zaś: Bet-Haram, Bet-Nimra, Sukkot i Safon, resztę królestwa Sichona, króla Cheszbonu, Jordan i jego pogranicze aż do końca morza Kinneret po wschodniej stronie Jordanu. Oto dziedzictwo synów Gada według ich rodzin, miast i przyległych do nich wsi. Mojżesz dał też posiadłość połowie pokolenia Manassesa, przypadła ona połowie pokolenia synów Manassesa według ich rodzin. Ich granica była od Machanaim, obejmowała cały Baszan i całe królestwo Oga, króla Baszanu oraz wszystkie wsie Jaira, które są w Baszanie, sześćdziesiąt miast. Połowę Gileadu, Asztarot i Erdei, miasta królestwa Oga w Baszanie, dał synom Makira, syna Manassesa, a ściśle – połowie synów Makira

według ich rodzin. Oto posiadłości, które Mojżesz podzielił na polach Moabu za Jordanem, naprzeciw Jerycha na wschodzie. Lecz pokoleniu Lewiego Mojżesz nie dał dziedzictwa, gdyż Pan, Bóg Izraela, sam jest ich dziedzictwem, jak im to powiedział.

Przydziały ziemi przez los

A oto co synowie Izraela odziedziczyli w ziemi Kanaan, co przydzielili im jako dziedzictwo kapłan Eleazar i Jozue, syn Nuna, oraz naczelnicy wśród ojców pokoleń synów Izraela. Ich dziedzictwa dokonano za pomocą losów, jak Pan rozkazał przez Mojżesza, dla dziewięciu i pół pokolenia. Gdyż Mojżesz dał dziedzictwo dwom pokoleniom i połowie pokolenia za Jordanem, ale Lewitom nie dał dziedzictwa wśród nich. Synowie Józefa stanowili bowiem dwa pokolenia: Manasses a Efraima. Lewitom więc nie dano udziału w ziemi oprócz miast do zamieszkania z przyległymi do nich pastwiskami dla ich stad i dobytku. Jak Pan rozkazał Mojżeszowi, tak postąpili synowie Izraela i podzielili ziemię.

Przydział Kaleba — Hebron

Wtedy synowie Judy przyszli do Jozuego w Gilgal i powiedział do niego Kaleb, syn Jefunnego, Kenizyta:

— Ty wiesz, co Pan powiedział Mojżeszowi, mężowi Boga, o mnie i o tobie w Kadesz-Barnea. Miałem czterdzieści lat, gdy Mojżesz, sługa Pana, posłał mnie z Kadesz-Barnea na wybadanie ziemi i przyniosłem mu wiadomość zgodnie z tym, co miałem w sercu. Lecz moi bracia, którzy chodzili ze mną, zatrwożyli serce ludu. Ja zaś poszedłem całkowicie za Panem, swoim Bogiem. W tym dniu Mojżesz przysiągł: „Zaprawdę,

ziemia, którą deptała twoja noga, stanie się dziedzictwem twoim i twoich synów na wieki, ponieważ całkowicie poszedłeś za Panem, moim Bogiem.” A teraz oto Pan zachował mnie przy życiu, jak powiedział, już minęło czterdzieści pięć lat od tego czasu, kiedy Pan powiedział to do Mojżesza, gdy Izraelici wędrowali po pustyni. I oto mam dziś osiemdziesiąt pięć lat, a jeszcze dziś jestem tak silny, jak byłem w tym dniu, gdy Mojżesz mnie wysłał. Jaka wtedy była moja siła, taka jest teraz moja siła do wojny, by wyruszać i wracać. Teraz więc daj mi tę górę, o której Pan powiedział w owym dniu. Sam bowiem słyszałeś tego dnia, że tam są Anakici, a miasta są wielkie i warowne. Jeśli Pan będzie ze mną, wypędzę ich, jak mi Pan obiecał.

I Jozue błogosławił mu, i dał Kalebowi, synowi Jefunnego, Hebron w dziedzictwo. Dlatego Hebron stał się dziedzictwem Kaleba, syna Jefunnego Kenizyty, aż do dziś, bo całkowicie poszedł za Panem, Bogiem Izraela. A Hebron zwano wcześniej Kiriat-Arba. Arba był wielkim człowiekiem wśród Anakitów. A ziemia zaznała pokoju od wojny.

Ziemia przydzielona plemieniu Judy

Taki był los pokolenia synów Judy według ich rodzin: aż do granic Edomu przy pustkowiu Cin na południu sięgał kraniec granicy południowej. A ich granica południowa biegła od krańca Morza Słonego, od zatoki zwróconej ku południowi. I biegła od południa, ku Maale-Akrabbim, i ciągnęła się aż do Cin, a wznosząc się na południu do Kadesz-Barnea, przebiegała do Chesronu, i wznosiła się do Addary, i skręcała do Karka. Stamtąd przechodziła do Asmon i dochodziła do rzeki Egiptu, a

kończyła się przy morzu. Taka będzie wasza granica na południu. Granicą zaś od wschodu było Morze Słone aż do końca Jordanu, a granica północna była od zatoki morskiej przy ujściu Jordanu. Granica ciągnęła się do Bet-Chogla i biegła od północy aż do Bet-Araba, stamtąd granica wznosiła się do kamienia Bohana, syna Rubena. Następnie granica wznosiła się do Debiru od doliny Akor i zwracała się ku północy do Gilgal leżącego naprzeciw wzniesienia Adummim, położonego na południe od rzeki. Dalej granica ciągnęła się do wód En-Szemesz i kończyła się przy En-Rogiel. Dalej granica wznosiła się doliną syna Hinnom do stoku Jebusyty od południa, czyli do Jerozolimy. Stamtąd wznosiła się na szczyt góry położonej naprzeciw doliny Hinnom na zachodzie i na krańcu doliny Refaimitów na północy. Potem granica skręcała od szczytu góry aż do źródła wody Neftoach i biegła aż do miast góry Efron, dalej ciągnęła się do Baala, czyli Kiriati-Jearim. Następnie granica skręcała od Baala na zachodzie do góry Seir i przechodziła do zbocza góry Jearim od północy, czyli Kesalon, potem schodziła do Bet-Szemesz i przechodziła do Timny. Później granica wychodziła do zbocza Ekronu na północy i skręcała do Szikronu, i przebiegała przez górę Baala, stamtąd wychodziła do Jabneel i kończyła się przy morzu. A granicą zachodnią było Morze Wielkie i jego wybrzeże. Oto granica synów Judy dokoła według ich rodzin.

Kaleb zyskuje Hebron i Debir

Kalebowi zaś, synowi Jefunnego, dał Jozue dział pośród synów Judy, jak Pan nakazał Jozuemu, miasto Arba, ojca Anaka, czyli Hebron. I Kaleb wypędził stamtąd trzech synów Anaka:

Szeszaja i Achimana, i Talmaja, potomków Anaka. Stamtąd wyruszył przeciwko mieszkańcom Debiru, które dawniej nazywało się Kiriati-Sefer. I Kaleb powiedział:

— Kto pobije Kiriati-Sefer i zdobędzie je, temu dam swoją córkę Akse za żonę.

I zdobył je Otniel, syn Kenaza, brata Kaleba, i dał mu swoją córkę Akse za żonę. A gdy ona przysłała do niego, namawiała go, aby prosił jej ojca o pole. Kiedy zsiadła z osła, Kaleb zapytał ją:

— Czego sobie życzysz?

A ona odpowiedziała:

— Daj mi błogosławieństwo, skoro dałeś mi ziemię południową, daj mi też źródła wód.

I dał jej źródła górne i źródła dolne. Oto dziedzictwo pokolenia synów Judy według ich rodzin.

Miejscowości plemienia Judy

Miastami granicznymi pokolenia synów Judy w stronę granicy Edomu na południu były: Kabseel, Eder, Jagur, Kina, Dimona, Adada, Kedesz, Chasor, Jetnan, Zif, Telam, Bealot, Chasor-Chadatta i Keriot-Chesron, czyli Chasor, Amam, Szema, Molada, Hasar-Gadda, Cheszmon, Bet-Pelet, Chasar-Szual, Beer-Szeba, Biziota, Baala, Ijjim, Esem, Eltolad, Kesil, Chorma, Siklag, Madmana, Sansanna, Lebaot, Szilchim, Ain i Rimmon. Wszystkich miast było dwadzieścia dziewięć z przyległymi do nich wioskami. Na nizinie: Esztaol, Sorea, Aszna, Zanoach, En-Gannim, Tappuach, Enam, Jarmut, Adullam, Soko, Azeka, Szaaraim, Aditaim, Gedera i Gederotaim: czternaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Senan, Chadasza, Migdal-Gad, Dilan, Mispe, Jokteel, Lakisz, Boskat, Eglon,

Kabon, Lachmas, Kitlisz, Gederot, Bet-Dagon, Naama i Makkeda: szesnaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Libna, Eter, Aszan, Jeftach, Aszna, Nesib, Keila, Akzib i Maresza: dziewięć miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Ekron i przyległe do niego miasteczka i wioski. Od Ekronu aż do morza wszystkie miasta, które leżą w pobliżu Aszdodu, i przyległe do nich wioski. Aszdod i przyległe do niego miasteczka i wioski, Gaza i przyległe do niej miasteczka i wioski, aż do rzeki Egiptu i Morza Wielkiego, które jest granicą. A w górach: Szamir, Jattir, Soko, Danna, Kiriati-Sanna, czyli Debir, Anab, Esztemo, Anim, Goszen, Cholon i Gilo: jedenaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Arab, Duma, Eszan, Janum, Bet-Tappuach, Afeka, Chumta, Kiriati-Arba, czyli Hebron, Sijor: dziewięć miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Maon, Karmel, Zif, Jutta, Jizreel, Jokdeam, Zanoach, Kain, Gibe'a i Timna: dziesięć miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Chalchul, Bet-Sur, Gedor, i Maarat, Bet-Anot i Eltekon: sześć miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Kiriati-Baal, czyli Kiriati-Jearim i Rabba: dwa miasta wraz z przyległymi do nich wioskami. A na pustyni: Bet-Araba, Middin, Sekaka, Nibszan, miasto Soli i En-Gedi: sześć miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Lecz Jebusytów, mieszkańców Jerozolimy, synowie Judy nie mogli wypędzić, dlatego Jebusyci mieszkają z synami Judy w Jerozolimie aż do dziś.

Ziemia przydzielona synom Efraima

A los synów Józefa przypadł od Jordanu przy Jerychu do wód Jerycha na wschodzie, do pustyni, która rozciąga się od

Jerycha przez górę Betel. Od Betel biegnie do Luz i dalej do granic Archy, do Atarot. Potem ciągnie się ku zachodowi do granicy Jaflety, aż do granicy dolnego Bet-Choron i aż do Gezer, i kończy się przy morzu. Tak więc synowie Józefa, Manasses i Efraim, wzięli dziedzictwo. A granica synów Efraima według ich rodzin – granica ich dziedzictwa na wschodzie – była od Atarot-Addar aż do górnego Bet-Choron. I ta granica biegła w kierunku morza do Mikmetat na północy, potem skręcała na wschód do Taanat-Szilo i przechodziła obok jej wschodniej strony aż do Janocha. I ciągnęła się od Janocha do Atarot i Naarat, i dochodziła do Jerycha, a kończyła się przy Jordanie. Od Tappuach granica biegła na zachód do potoku Kana, a kończyła się przy morzu. Takie było dziedzictwo pokolenia synów Efraima według ich rodzin. Synowie Efraima mieli też wydzielone miasta pośrodku dziedzictwa synów Manassesesa – wszystkie te miasta wraz z przyległymi do nich wioskami. I nie wygnali Kananejczyków, mieszkających w Gezer. I mieszkają Kananejczycy wśród Efraimitów aż do dziś, i stali się sługami składającymi daninę.

Dziedzictwo plemienia Manassesesa

Los przypadł też pokoleniu Manassesesa, bo był on pierworodnym Józefa. Przypadł Makirowi, pierworodnemu Manassesesa, ojcu Gileada, a ponieważ był wojownikiem, otrzymał Gilead i Baszan. Dział otrzymali też inni synowie Manassesesa według ich rodzin: synowie Abiezera, synowie Cheleka, synowie Asriela, synowie Sychema, synowie Chefera i synowie Szemidy. Ci byli synami Manassesesa, syna Józefa – mężczyźni według ich rodzin. Lecz Selofchad, syn Chefera, syna

Gileada, syna Makira, syna Manassesesa, nie miał synów, tylko córki. Oto imiona jego córek: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsza. Przyszły one przed kapłana Eleazara, przed Jozuego, syna Nuna, oraz przed naczelników i powiedziały:

— Pan rozkazał Mojżeszowi, aby dał nam dziedzictwo pośród naszych braci.

I Jozue dał im zgodnie z rozkazem Pana dziedzictwo pośród braci ich ojca. I przypadło Manassesowi dziesięć działów oprócz ziemi Gilead i Baszan, które były za Jordanem. Córki Manassesesa otrzymały bowiem dziedzictwo pośród jego synów, a ziemia Gilead przypadła pozostałym synom Manassesesa. I granica Manassesesa ciągnęła się od Aszera do Michmetat, które leży naprzeciw Szechem, a dalej biegła na prawo do mieszkańców w En-Tappuach. Ziemia Tappuach należała do Manassesesa, ale Tappuach na granicy Manassesesa należało do synów Efraima. Granica ta biegła do potoku Kana, na południe od tego potoku. Te miasta Efraimitów leżą wśród miast Manassesesa, ale granica Manassesesa biegła od północy tego potoku, a kończyła się przy morzu. Na południu był dział Efraima, a na północy Manassesesa, a jego granicą było morze. Z Aszerem graniczy na północy, a z Issacharem na wschodzie. I Manasses posiadał w działach Issachara i Aszera Bet-Szean i przyległe do niego miasteczka, Jibleam i przyległe do niego miasteczka, mieszkańców Dor i przyległe do niego miasteczka, mieszkańców Endor i przyległe do niego miasteczka, mieszkańców Tanaku i przyległe do niego miasteczka oraz mieszkańców Megiddo i przyległe do niego miasteczka – trzy okręgi. Lecz synowie Manassesesa nie mogli wypędzić z tych miast ich mieszkańców, dlatego Kananejczycy dalej mieszkali w tej ziemi. A gdy synowie Izraela wzmocnili się, kazali

Kananejczykom płacić daninę, ale nie wypędzili ich całkowicie. Wtedy synowie Józefa powiedzieli do Jozuego:

— Dlaczego dałeś nam w dziedzictwo jeden los i jeden dział? Jesteśmy przecież ludem wielkim i Pan dotychczas nam błogosławił.

I Jozue odpowiedział im:

— Jeśli jesteście ludem wielkim, idźcie do lasu i wykarczujcie tam sobie miejsce w ziemi Peryzzytów i Refaitów, skoro za ciasno jest wam na górze Efraim.

Synowie Józefa odpowiedzieli:

— Góra nam nie wystarczy, a wszyscy Kananejczycy, którzy mieszkają w dolinach, mają żelazne rydwany, zarówno ci, którzy mieszkają w Bet-Szean i w przyległych do niego miasteczkach, jak i ci, którzy mieszkają w dolinie Jizreel.

Wtedy Jozue powiedział do domu Józefa, do Efraima i Manasses:

— Jesteś ludem wielkim i twoja moc jest wielka, nie będziesz miał tylko jednego losu, lecz otrzymasz górę, a że tam jest las, to go wykarczujesz i będziesz miał jego granice. Wypędzisz bowiem Kananejczyków, choć mają żelazne rydwany i są potężni.

Przydział ziemi pozostałym siedmiu plemionom

Wtedy całe zgromadzenie synów Izraela zebrało się w Szilo i wznieśli tam Namiot Zgromadzenia, gdyż ziemia została przez nich opanowana. A pozostało wśród synów Izraela siedem pokoleń, którym nie przydzielono ich dziedzictwa. Wtedy Jozue powiedział do synów Izraela:

— Jak długo będziecie zwlekać z tym, aby wejść i pojąć ziemię, którą dał wam Pan, Bóg waszych ojców? Wybierzcie spośród siebie po trzech mężczyzn z każdego pokolenia, których pošlę, aby obeszli ziemię i opisali ją według ich dziedzictwa, a potem powrócą do mnie. I podzielą ją na siedem części: Juda pozostanie w swych granicach na południu, a dom Józefa pozostanie w swych granicach na północy. Sporządźcie więc opis ziemi, dzieląc ją na siedem części, i przynieście go tu do mnie, a ja rzucę dla was losy tu przed Panem, naszym Bogiem. Lewicy bowiem nie mają działu pośród was, gdyż ich dziedzictwem jest kapłaństwo Pana, a Gad, Ruben i połowa pokolenia Manasses otrzymali swe dziedzictwa po wschodniej stronie Jordanu, które dał im Mojżesz, sługa Pana.

Wtedy ci mężczyźni wstali i poszli, a Jozue nakazał tym, którzy szli, aby opisali ziemię:

— Idźcie i obejdźcie ziemię, i opiszcie ją, a potem wróćcie do mnie, a ja rzucę dla was losy przed Panem tu, w Szilo.

Odeszli więc ci mężczyźni i obchodzili ziemię, i opisali ją w księdze według miast, dzieląc na siedem części, potem wrócili do Jozuego, do obozu w Szilo. I Jozue rzucił dla nich losy w Szilo przed Panem, i tam podzielił Jozue ziemię synom Izraela według ich przydziałów.

Przydział plemienia Beniamina

I padł los dla pokolenia synów Beniamina według ich rodzin, a granica ich losu wypadła między synami Judy a synami Józefa. Ich granica po stronie północnej zaczynała się od Jordanu, biegła na północne zbocze Jerycha, ciągnęła się przez góry na zachód i kończyła się przy pustyni Bet-Awen. A stamtąd

granica biegła do Luz, od strony południowej Luz, czyli Betel, a schodziła do Atarot-Addar pod górę, która leży na południe od dolnego Bet-Choron. Potem granica skręcała obok morza na południe od góry położonej naprzeciw Bet-Choron na południu, i kończyła się w Kiriati-Baal, czyli Kiriati-Jearim, mieście synów Judy. To jest strona zachodnia. Strona zaś południowa zaczynała się od końca Kiriati-Jearim, następnie granica biegła na zachód i dochodziła do źródła wód Neftoach. I granica ta ciągnęła się do końca góry położonej naprzeciw doliny syna Hinnom, leżącej w dolinie Refaim na północy, i schodziła do doliny Hinnom po stronie Jebus na południe, i stamtąd biegła do źródła Rogiel. Potem skręcała na północ i dochodziła do En-Szemesz, i dalej do Gelilot, które jest naprzeciw wzniesienia Adummim, stamtąd schodziła do kamienia Bohana, syna Rubena. Następnie przebiegała ku zbocz, które było naprzeciw Araby na północ, i ciągnęła się do Araby. Stamtąd granica biegła do zbocza Bet-Chogla na północy, a kończyła się przy zatoce północnej Morza Słonego, na południu od ujścia Jordanu. To była granica południowa. Jordan zaś stanowi granicę od strony wschodniej. To było dziedzictwo synów Beniamina według otaczających jego granic, według ich rodzin. A miastami pokolenia synów Beniamina według ich rodzin były: Jerycho, Bet-Chogla i dolina Kesis, Bet-Araba, Semaraim, Betel, Awwim, Para, Ofra, Kefar-Ammonaj, Ofni i Geba: dwanaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Gibeon, Rama, Beerot, Mispa, Kefira, Mosa, Rekem, Jerpeel, Tarala, Sela, Elef, Jebus, czyli Jerozolima, Gibeat i Kiriati: czternaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. To było dziedzictwo synów Beniamina według ich rodzin.

Przydział plemienia Symeona

Potem padł drugi los dla Symeona, dla pokolenia synów Symeona według ich rodzin, a ich dziedzictwo znajdowało się wśród dziedzictwa synów Judy. A otrzymali oni w dziedzictwie: Beer-Szeba, Szeba, Molada, Chasar-Szual, Bala, Esem, Eltolad, Betul, Chorma, Siklag, Bet-Markabot, Chasar-Susa, Bet-Lebaot i Szaruchen: trzynaście miast wraz z przyległymi do nich wioskami. Ain, Rimmon, Eter, Aszan: cztery miasta wraz z przyległymi do nich wioskami. Oraz wszystkie wioski, które były dokoła tych miast, aż do Baalat-Beer, Ramat południowy. To było dziedzictwo pokolenia synów Symeona według ich rodzin. Dziedzictwo synów Symeona zostało wzięte z działu synów Judy, ponieważ dział synów Judy był dla nich zbyt wielki. Synowie Symeona otrzymali więc dziedzictwo wśród ich dziedzictwa.

Przydział plemienia Zebulona

Potem padł trzeci los dla synów Zebulona według ich rodzin, a granica ich dziedzictwa sięgała aż do Sarid. A ich granica wznosiła się w kierunku morza do Marala, dochodziła do Dabbeszet i ciągnęła się aż do potoku, który jest naprzeciw Jokneam. I zwracała się od Sarid na wschód do granicy Kislot-Tabor, a stamtąd biegła do Daberat i wznosiła się do Jafia. Stamtąd biegła na wschód do Gat-Chefer, do Et-Kasin, dochodziła do Rimmon i skręcała do Nea. Następnie granica otaczała od północy do Channaton i kończyła się w dolinie Jiftach-El. Obejmowała również Kattat, Nahalal, Szimron, Idala i Betlejem: dwanaście miast wraz z przyległymi do nich

wioskami. Oto dziedzictwo synów Zebulona według ich rodzin, te miasta i przyległe do nich wioski.

Przydział plemienia Issachara

Czwarty los przypadł Issacharowi, czyli synom Issachara według ich rodzin. A ich granica obejmowała: Jizreel, Kesulot, Szunem, Chafaraim, Szijon, Anacharat, Rabbit, Kiszjon, Ebes, Remet, En-Gannim, En-Chadda i Bet-Passes. A ich granica dochodziła do Taboru, Szachasima i Bet-Szemesz, a kończyła się przy Jordanie: szesnaście miast i przyległe do nich wioski. Oto dziedzictwo pokolenia synów Issachara według ich rodzin, te miasta oraz przyległe do nich wioski.

Przydział plemienia Asera

Potem padł piąty los dla pokolenia synów Aszera według ich rodzin. I ich granica obejmowała: Chelkat, Chali, Beten, Akszaf, Alammelek, Amad i Miszal, a dochodziła do Karmelu na zachodzie i do Szichor-Libnat. Stamtąd skręcała na wschód do Bet-Dagon i biegła aż do Zebulona i do doliny Jiftach-El na północ od Bet-Emek i Neiel i wychodziła do Kabulu po lewej stronie, i do Ebronu, Rechobu, Chammonu i Kany aż do Wielkiego Sydonu. Potem granica skręcała do Rama aż do warownego miasta Tyr, stamtąd skręcała do Chosa i kończyła się przy morzu, od wybrzeża do Akzibu. Obejmowała również Umma, Afek i Rechob: dwadzieścia dwa miasta oraz przyległe do nich wioski. Oto dziedzictwo pokolenia synów Aszera według ich rodzin, te miasta i przyległe do nich wioski.

Przydział plemienia Naftaliego

Potem dla synów Neftalego padł szósty los, dla synów Neftalego według ich rodzin. Ich granica biegła od Chelef, od Helon do Saanannim, Adami, czyli Nekeb, oraz Jabneel aż do Lakum i kończyła się przy Jordanie. Następnie ta granica skręcała na zachód do Aznot-Tabor, a stamtąd biegła do Chukkok i ciągnęła się na południe do Zebulona, na zachodzie dochodziła do Aszera, a do Judy nad Jordanem na wschodzie. A miastami warownymi są: Siddim, Ser, Chammat, Rakkat, Kinneret, Adama, Rama, Chasor, Kedesz, Edrei, En-Chasor, Jereon, Migdal-El, Chorem, Bet-Anat i Bet-Szemesz: dziewiętnaście miast oraz przyległe do nich wioski. Oto dziedzictwo pokolenia synów Neftalego według ich rodzin, te miasta oraz przyległe do nich wioski.

Przydział plemienia Dan

Potem padł siódmy los dla pokolenia synów Dana według ich rodzin. A granica ich dziedzictwa obejmowała: Sorea, Esztaol, Ir-Szemesz, Szaalabin, Ajjalon, Jitla, Elon, Timna, Ekron, Elteke, Gibbeton, Baalat, Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon, Me-Jarkon i Rakkon z granicą naprzeciw Jafy. Lecz obszar synów Dana był zbyt mały. Synowie Dana wyruszyli więc do walki z Leszem, zdobyli je, pobili je ostrzem miecza, wzięli je w dziedzictwo i mieszkali w nim. I nazwali Leszem Dan, od imienia swego ojca. Oto dziedzictwo pokolenia synów Dana według ich rodzin, te miasta oraz przyległe do nich wioski.

Nadanie dziedzictwa Jozuemu

A gdy dokończyli dzielenie ziemi według jej granic, synowie Izraela dali spośród siebie dziedzictwo Jozuemu, synowi Nuna. Zgodnie z rozkazem Pana dali mu miasto, o które poprosił, Timnat-Serach na górze Efraim, gdzie zbudował miasto i mieszkał w nim. Oto dziedzictwa, które losem podzielili w posiadanie kapłan Eleazar, Jozue, syn Nuna, i naczelnicy ojców pokoleń synów Izraela w Szilo przed Panem, u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, i dokończyli podział ziemi.

Miasta schronienia

Potem Pan powiedział do Jozuego:

— Powiedz synom Izraela: Wyznaczcie sobie miasta schronienia, o których mówiłem wam przez Mojżesza, aby tam uciekał zabójca, który by zabił człowieka niechcący i mimowolnie. Będą dla was schronieniem przed mścicielem krwi. Gdy ktoś ucieknie do jednego z tych miast i stanie przy wejściu do bramy miejskiej, opowie do uszu starszych tego miasta swoją sprawę, a oni przyjmą go do miasta do siebie i dadzą mu miejsce, i będzie z nimi mieszkał. A gdy będzie go ścigał mściciel krwi, to nie wydadzą zabójcy w jego ręce, gdyż nieумыślnie zabił swego bliźniego i nie czuł do niego przedtem nienawiści. I będzie mieszkał w tym mieście, dopóki nie stanie przed zgromadzeniem na sąd i aż do śmierci najwyższego kapłana, który będzie w tym czasie. Wtedy zabójca wróci i przyjdzie do swego miasta i do swego domu, do miasta, z którego uciekł.

I wyznaczyli Kedesz w Galilei na górze Neftalego, Sychem na górze Efraim oraz Kiriath-Arba, czyli Hebron, na górze Judy. Z

drugiej zaś strony Jordanu, na wschód od Jerycha, wyznaczyli Beser na pustyni, na równinie, z pokolenia Rubena, Ramot w Gileadzie z pokolenia Gada oraz Golan w Baszanie z pokolenia Manassesesa. Oto miasta ucieczki dla wszystkich synów Izraela i cudzoziemców, którzy mieszkają pośród nich, aby mógł tam uciec każdy, kto zabił kogoś przez nieuwagę i nie poniósł śmierci z ręki mściciela krwi, zanim stanie przed zgromadzeniem.

Miasta Lewitów

Wtedy naczelnicy wśród ojców Lewitów przyszli do kapłana Eleazara, do Jozuego, syna Nuna, i do naczelników wśród ojców pokoleń synów Izraela. I powiedzieli do nich w Szilo, w ziemi Kanaan:

— Pan rozkazał przez Mojżesza, abyście nam dali miasta do mieszkania wraz z ich pastwiskami dla naszego bydła.

Synowie Izraela dali więc Lewitom ze swego dziedzictwa zgodnie ze słowem Pana te miasta oraz ich pastwiska. Padł los dla rodzin Kehatytów: synowie kapłana Aarona spośród Lewitów otrzymali losem trzynaście miast od pokolenia Judy, od pokolenia Symeona i od pokolenia Beniamina. A pozostali synowie Kehata otrzymali losem dziesięć miast od rodzin pokolenia Efraima, od pokolenia Dana i od połowy pokolenia Manassesesa. A synowie Gerszona otrzymali losem trzynaście miast od rodzin pokolenia Issachara, od pokolenia Aszera, od pokolenia Neftalego i od połowy pokolenia Manassesesa w Baszanie. Także synowie Merariego według swoich rodzin otrzymali dwanaście miast od pokolenia Rubena, od pokolenia Gada i od pokolenia Zebulona. Synowie Izraela dali więc

Lewitom przez losowanie te miasta i ich pastwiska, jak rozkazał Pan przez Mojżesza. Dali z pokolenia synów Judy i z pokolenia synów Symeona następujące miasta wymienione z nazwy. I otrzymali je synowie Aarona, z rodzin Kehatytów, spośród synów Lewiego, gdyż dla nich padł pierwszy los. I dano im miasto Arba, ojca Anaka, czyli Hebron, w górach Judy i leżące wokół niego pastwiska. Ale pole tego miasta i przyległe do niego wioski dano w posiadanie Kalebowi, synowi Jefunnego. Synom kapłana Aarona dano miasto schronienia dla zabójcy: Hebron i jego pastwiska, a także Libnę i jej pastwiska, Jattir i jego pastwiska, Esztemoa i jego pastwiska, Cholon i jego pastwiska, Debir i jego pastwiska, Ain i jego pastwiska, Juttę i jej pastwiska oraz Bet-Szemesz i jego pastwiska: dziewięć miast od tych dwóch pokoleń. A od pokolenia Beniamina: Gibeon i jego pastwiska, Gebę i jej pastwiska, Anatot i jego pastwiska, Almon i jego pastwiska: cztery miasta. Wszystkich miast synów Aarona, kapłanów, było trzynaście wraz z ich pastwiskami. Ale rodzinom synów Kehata, Lewitom, którzy pozostali z synów Kehata, dano przez losowanie miasta od pokolenia Efraima. A dano im miasto schronienia dla zabójcy: Sychem i jego pastwiska na górze Efraim, a także Gezer i jego pastwiska, Kibsaim i jego pastwiska oraz Bet-Choron i jego pastwiska: cztery miasta. Także od pokolenia Dana: Elteko i jego pastwiska, Gibbaton i jego pastwiska, Ajjalon i jego pastwiska, Gat-Rimmon i jego pastwiska: cztery miasta. A od połowy pokolenia Manassesa: Tanak i jego pastwiska oraz Gat-Rimmon i jego pastwiska: dwa miasta. Wszystkich miast wraz z ich pastwiskami dla pozostałych rodzin synów Kehata było dziesięć. Synom Gerszona, z rodzin Lewiego, dano od połowy pokolenia Manassesa miasta schronienia dla zabójcy: Golan w

Baszanie i jego pastwiska oraz Beeszterę i jej pastwiska: dwa miasta. Od pokolenia Issachara Kiszjon i jego pastwiska, Dobrat i jego pastwiska, Jarmut i jego pastwiska oraz Engannim i jego pastwiska: cztery miasta. A od pokolenia Aszera Miszeal i jego pastwiska, Abdon i jego pastwiska, Chelkat i jego pastwiska oraz Rechob i jego pastwiska: cztery miasta. A od pokolenia Neftalego dano miasto schronienia dla zabójcy: Kedesz w Galilei i jego pastwiska, Chamnot-Dor i jego pastwiska oraz Kartan i jego pastwiska: trzy miasta. Wszystkich miast dla Gerszonitów według ich rodzin było trzynaście wraz z ich pastwiskami. Potem rodzinom synów Merarięgo, pozostałym Lewitom, dano od pokolenia Zebulona: Jokneam i jego pastwiska, Kartę i jej pastwiska, Dimnę i jej pastwiska, Nahalal i jego pastwiska: cztery miasta. A od pokolenia Rubena Beser i jego pastwiska, Jahaza i jej pastwiska, Kedemot i jego pastwiska, Mefaat i jego pastwiska: cztery miasta. Od pokolenia Gada dano miasta schronienia dla zabójcy: Ramot w Gileadzie i jego pastwiska, Machanaim i jego pastwiska, Cheszbon i jego pastwiska, Jazer i jego pastwiska: razem cztery miasta. Wszystkich miast przydzielonych losem dla synów Merarięgo według ich rodzin, którzy jeszcze pozostali z rodzin Lewitów, było dwanaście. Wszystkich miast Lewitów pośród dziedzictwa synów Izraela było czterdzieści osiem wraz z ich pastwiskami. A każde z tych miast miało dokoła siebie pastwiska, tak było z każdym z tych miast.

Izrael w posiadaniu całej Ziemi Obiecanej

Dał więc Pan Izraelowi całą ziemię, którą przysiągł dać ich ojcom, i posiadli ją, i mieszkali w niej. Dał im Pan także

odpoczynek ze wszystkich stron, tak jak przysiągł ich ojcom. Nie ostał się przed nimi nikt spośród wszystkich ich wrogów, wszystkich ich wrogów wydał Pan w ich ręce. Nie zawiodło żadne słowo ze wszystkich dobrych słów, które Pan obiecał domowi Izraela, wszystko się wypełniło.

Odprawienie plemion zajordańskich

Wtedy Jozue przywołał Rubenitów, Gadytów oraz połowę pokolenia Manassesa, i powiedział do nich:

— Strzeżliście wszystkiego, co wam nakazał Mojżesz, sługa Pana, i byliście posłuszni memu głosowi we wszystkim, co wam nakazałem. Nie opuściliście swoich braci przez ten długi czas aż do dziś, ale strzeżliście pilnie rozkazu Pana, waszego Boga. A teraz Pan, wasz Bóg, dał odpoczynek waszym braciom, jak im obiecał. Zawróćcie więc teraz i idźcie do waszych namiotów i do ziemi waszej własności, którą dał wam Mojżesz, sługa Pana, po drugiej stronie Jordanu. Tylko uważajcie pilnie, by zachować przykazanie i prawo, które nakazał wam Mojżesz, sługa Pana – abyście miłowali Pana, swojego Boga, kroczyli wszystkimi jego drogami, zachowywali jego przykazania, lgnęli do niego i służyli mu z całego swego serca i z całej swej duszy.

Potem Jozue błogosławił im i odesłał ich, a oni odeszli do swoich namiotów. Mojżesz bowiem dał jednej połowie pokolenia Manassesa posiadłość w Baszanie, ale drugiej jego połowie Jozue dał dział z ich braćmi po zachodniej stronie Jordanu. A gdy Jozue odesłał ich do ich namiotów, błogosławił im. I powiedział do nich:

— Wracajcie z wielkimi bogactwami do waszych namiotów, z bardzo licznymi stadami, ze srebrem, złotem, miedzią i

żelazem oraz z wielką liczbą szat. Podzielcie się ze swymi braćmi łupem po waszych wrogach.

Wtedy synowie Rubena i synowie Gada oraz połowa pokolenia Manassesza zawrócili i opuścili synów Izraela w Szilo, które leży w ziemi Kanaan, aby pójść do ziemi Gilead, do ziemi swojej własności, którą dziedzicznie otrzymali zgodnie ze słowem Pana za pośrednictwem Mojżesza.

Posądzenie plemion zajordańskich o odstępstwo

I gdy przybyli w okolice Jordanu położone w ziemi Kanaan synowie Rubena i synowie Gada oraz połowa pokolenia Manassesza, zbudowali tam ołtarz nad Jordanem, ołtarz wielki i okazały. I synowie Izraela usłyszeli, że mówiono:

— Oto synowie Rubena, synowie Gada i połowa pokolenia Manassesza zbudowali ołtarz naprzeciw ziemi Kanaan w okolicy Jordanu, gdzie przeszli synowie Izraela.

Gdy więc synowie Izraela o tym usłyszeli, zebrało się całe zgromadzenie synów Izraela w Szilo, aby wyruszyć przeciw nim na wojnę. I synowie Izraela wysłali do synów Rubena, synów Gada i połowy pokolenia Manassesza, do ziemi Gilead, Pinchasa, syna kapłana Eleazara. A z nim dziesięciu naczelników, po jednym z każdego rodu ze wszystkich pokoleń Izraela, każdy naczelnik był głową rodu swoich ojców wśród tysięcy Izraela. Ci przyszedli do synów Rubena, synów Gada i połowy pokolenia Manassesza, do ziemi Gilead, i powiedzieli do nich:

— Tak mówi całe zgromadzenie Pana: Cóż to za przestępstwo, którego się dopuściliście wobec Boga Izraela, że odwróciliście się dziś od Pana, budując sobie ołtarz, aby zbuntować się dziś

przeciw Panu? Czy mało nam nieprawości popełnionej w Peor, z której nie jesteśmy oczyszczeni po dziś dzień, a za którą na zgromadzenie Pana spadła plaga, że wy dziś odwróciliście się, żeby nie pójść za Panem? A ponieważ buntujecie się dziś przeciw Panu, jutro on rozgniewa się na całe zgromadzenie Izraela. A jeśli ziemia waszej posiadłości jest nieczysta, przeprowadźcie się do ziemi dziedzictwa Pana, w której znajduje się przybytek Pana, i weźcie sobie posiadłości pośród nas, tylko nie buntujcie się przeciw Panu ani nie buntujcie się przeciwko nam, budując sobie ołtarz poza ołtarzem Pana, naszego Boga. Czy to nie Akan, syn Zeracha, dopuścił się przestępstwa przy rzeczach przeklętych i czy gniew nie spadł na całe zgromadzenie Izraela? I nie tylko on umarł za swoją nieprawość.

Wyjaśnienie sprawy budowy ołtarza nad Jordanem

Wtedy synowie Rubena, synowie Gada i połowa pokolenia Manassesza odpowiedzieli naczelnikom nad tysiącami Izraela: — Pan, Bóg bogów, Pan, Bóg bogów, on wie, i Izrael też się dowie: Jeśli stało się to przez bunt albo przestępstwo przeciw Panu – niech nas dziś nie oszczędzi. Jeśli zbudowaliśmy sobie ołtarz, aby się odwrócić od Pana i aby składać na nim całopalenia i ofiary pokarmowe lub pojednawcze, to niech Pan to rozezna. Czy nie zrobiliśmy tak raczej z obawy przed tym, że w przyszłości wasi synowie powiedzą naszym synom: „Cóż wy macie wspólnego z Panem, Bogiem Izraela? Oto Pan ustanowił Jordan granicą między nami a wami, synowie Rubena i synowie Gada, nie macie działu w Panu.” W ten sposób wasi synowie odwrócą naszych synów od bojaźni Pana. Dlatego

powiedzieliśmy: „Uczyńmy tak i zbudujmy sobie ołtarz”, nie do całopaleń ani do innych ofiar, lecz aby był świadkiem między nami a wami i między naszymi pokoleniami po nas i abyśmy służyli Panu przed jego obliczem w naszych całopaleniach, ofiarach pokarmowych i ofiarach pojednawczych, aby w przyszłości wasi synowie nie powiedzieli naszym synom: „Nie macie udziału w Panu.” Powiedzieliśmy więc: „Gdy w przyszłości tak powiedzą nam albo naszemu potomstwu, wtedy odpowiemy: »Patrzcie na podobieństwo ołtarza Pana, który wzniesli nasi ojcowie, nie dla całopaleń ani dla innych ofiar, ale żeby był świadkiem między nami a wami.«” Nie daj Boże, żebyśmy mieli buntować się przeciw Panu i odwrócić się dziś od Pana, budując ołtarz do całopaleń, ofiar pokarmowych i innych ofiar poza ołtarzem Pana, naszego Boga, który znajduje się przed jego przybytkiem.

Potwierdzenie zachowania wspólnoty międzyplemiennej

A gdy kapłan Pinchas, naczelnicy zgromadzenia i przełożeni nad tysiącami Izraela, którzy z nim byli, usłyszeli słowa, które mówili synowie Rubena, synowie Gada i synowie Manasses, uznali je za słuszne. I Pinchas, syn kapłana Eleazara, powiedział do synów Rubena, synów Gada i synów Manasses: — Dzisiaj przekonaliśmy się, że Pan jest pośród nas, bo nie dopuściliście się tego przestępstwa przeciw Panu i wyzwoliliście synów Izraela z ręki Pana.

Wtedy Pinchas, syn kapłana Eleazara, oraz naczelnicy powrócili od synów Rubena i od synów Gada z ziemi Gilead do ziemi Kanaan, do synów Izraela, i zdali im sprawę. I spodobało się to synom Izraela, synowie Izraela błogosławili Boga i nie

mówili więcej o wyruszeniu przeciw nim na wojnę, by zniszczyć ziemię, w której mieszkali synowie Rubena i synowie Gada. Synowie Rubena i Gada nazwali ten ołtarz Ed, mówiąc:
— Świadkiem będzie między nami, że Pan jest Bogiem.

Mowa pożegnalna Jozuego

A po długim czasie, gdy Pan dał Izraelowi odpoczynek od wszystkich ich okolicznych wrogów, a Jozue był już stary i w podeszłym wieku, Jozue przywołał całego Izraela, jego starszych, jego naczelników, jego sędziów i jego przełożonych i powiedział do nich:

— Jestem już stary i w podeszłym wieku. A wy widzieliście wszystko, co Pan, wasz Bóg, uczynił wszystkim tym narodom ze względu na was, gdyż Pan, wasz Bóg, sam walczył za was. Spójrzcie, podzieliłem wam losem narody, które pozostały, jako dziedzictwo dla waszych pokoleń, i wszystkie narody, które wytraciłem, od Jordanu aż do Morza Wielkiego na zachodzie. A Pan, wasz Bóg, sam je wypędzi przed wami i wygna je sprzed waszych oczu, i posiadziecie dziedzicznie ich ziemię, jak wam to powiedział Pan, wasz Bóg. Umacniajcie się bardzo, by strzec i wypełniać wszystko, co jest napisane w księdze Prawa Mojżesza, nie odstępując od niego na prawo ani na lewo. Nie mieszajcie się z tymi narodami, które pozostały pośród was, ani nie wspominajcie imion ich bogów, ani na nich nie przysięgajcie, ani im nie służcie, ani nie oddawajcie im pokłonu, ale lgnijcie do Pana, swojego Boga, tak jak czyniliście aż do dziś. Pan bowiem wypędził przed wami narody wielkie i potężne i nikt nie mógł ostać się przed wami aż do dziś. Jeden z was będzie ścigał tysiąc, gdyż Pan, wasz Bóg, sam walczył za

was, jak wam obiecał. Strzeżcie się więc pilnie, byście miłowali Pana, waszego Boga. Jeśli bowiem odwrócić się i przyłgniecie do pozostałych narodów, do tych, które pozostały pośród was, i spowinowacie się z nimi, i pomieszacie się z nimi, a one z wami, to wiedzcie na pewno, że Pan, wasz Bóg, nie będzie więcej wyganiał tych narodów przed wami, ale będą dla was sidłem i pułapką, biczem na wasze boki i cierniem dla waszych oczu, aż wyginiecie z tej przewybornej ziemi, którą dał wam Pan, wasz Bóg. A oto idę dziś drogą całej ziemi, poznajcie więc z całego swojego serca i całą swoją duszą, że nie zawiodło żadne słowo ze wszystkich dobrych słów, które mówił o was Pan, wasz Bóg, wszystkie wam się wypełniły, a nie zawiodło żadne słowo. Dlatego tak jak wam się wypełniło każde dobre słowo, które obiecał wam Pan, wasz Bóg, tak Pan sprowadzi na was każde złe słowo, aż was wytraci z tej przewybornej ziemi, którą wam dał Pan, wasz Bóg. Jeśli złamiecie przymierze Pana, swojego Boga, które wam przykazał, i pójdziecie służyć obcym bogom, i będziecie oddawać im pokłon, wtedy gniew Pana rozpali się przeciw wam i zginiecie prędko z tej przewybornej ziemi, którą wam dał.

Odnowienie przymierza w Sychem

Potem Jozue zebrał wszystkie pokolenia Izraela w Sychem i zwołał starszych Izraela, jego naczelników, jego sędziów i jego przełożonych, a ci stawili się przed Bogiem. I Jozue powiedział do całego ludu:

— Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Po drugiej stronie rzeki mieszkali od dawnych czasów wasi ojcowie, Terach, ojciec Abrahama i Nachora, i służyli obcym bogom. Wtedy zabrałem

waszego ojca Abrahama z drugiej strony rzeki i prowadziłem go przez całą ziemię Kanaan, i rozmnożyłem jego potomstwo, dając mu Izaaka. Dałem też Izaakowi Jakuba i Ezawa, a Ezawowi dałem górę Seir, aby ją posiadał, ale Jakub i jego synowie zeszli do Egiptu. I posłałem Mojżesza i Aarona, i ukarałem Egipt plagami, które uczyniłem pośród niego. Potem wyprowadziłem was. I wyprowadziłem waszych ojców z Egiptu, i przybyliście nad morze, a Egipcjanie ścigali waszych ojców na rydwanach i koniach aż do Morza Czerwonego. Wtedy wołali do Pana, a on uczynił ciemność między wami a Egipcjanami i sprowadził na nich morze, które ich okryło. Wasze oczy widziały, co uczyniłem w Egipcie. I przebywaliście na pustyni przez długi czas. Potem przyprowadziłem was do ziemi Amorytów mieszkających za Jordanem, którzy walczyli przeciwko wam, ale oddałem ich w wasze ręce i posiadliście ich ziemię, a zgładziłem ich przed wami. Powstał też Balak, syn Sippora, król Moabu, aby walczyć przeciw Izraelowi. Posłał też i wezwał Balaama, syna Beora, aby was przeklinał. I nie chciałem słuchać Balaama, dlatego raczej błogosławił wam. I tak wybawiłem was z jego rąk. Przeprawiliście się potem przez Jordan i przyszliście do Jerycha. I walczyli przeciwko wam ludzie z Jerycha, a także Amoryci, Peryzzyci, Kananejczycy, Chetyci, Girgaszyci, Chiwici i Jebusyci, ale oddałem ich w wasze ręce. I wysłałem przed wami szerszenie, które wypędziły przed wami dwóch królów amoryckich – nie twoim mieczem ani twoim łukiem. I dałem wam ziemię, na której nie trudziliście się, i miasta, których nie budowaliście, a w których mieszkacie, spożywacie z winnic i sadów oliwnych, których nie sadziliście. Teraz więc bójcie się Pana i służcie mu w szczerości i prawdzie. Usuńcie bogów, którym służyli wasi ojcowie za

rzeką i w Egipcie, a służcie Panu. A jeśli wam się zdaje, że źle jest służyć Panu, wybierzcie sobie dziś, komu będziecie służyć: czy bogom, którym służyli wasi ojcowie po drugiej stronie rzeki, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie. Lecz ja i mój dom będziemy służyli Panu.

I lud odpowiedział:

— Nie daj Boże, byśmy mieli opuścić Pana, a służyć cudzym bogom. Pan bowiem, nasz Bóg, to on wyprowadził nas i naszych ojców z ziemi Egiptu, z domu niewoli, i uczynił na naszych oczach te wielkie znaki, i strzegł nas przez całą drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, między którymi przechodziliśmy. I Pan wypędził przed nami wszystkie ludy i Amorytów mieszkających na tej ziemi. Tak więc będziemy służyli Panu, bo on jest naszym Bogiem.

Wtedy Jozue powiedział do ludu:

— Nie możecie służyć Panu, gdyż on jest Bogiem świętym, Bogiem zazdrosnym, nie przebaczy waszych przestępstw ani waszych grzechów. Jeśli opuścicie Pana, a będziecie służyli cudzym bogom, odwróci się od was, ześle na was nieszczęście i zniszczy was, choć przedtem dobrze wam czynił.

I lud odpowiedział Jozuemu:

— Nie tak, ale Panu będziemy służyć.

Wtedy Jozue powiedział do ludu:

— Sami jesteście świadkami przeciwko sobie, że wybraliście sobie Pana, aby mu służyć.

A oni powiedzieli:

— Jesteśmy świadkami.

I powiedział:

— Teraz więc usuńcie cudzych bogów, którzy są pośród was, i zwróćcie wasze serca ku Panu, Bogu Izraela.

I lud odpowiedział Jozuemu:

– Panu, naszemu Bogu, będziemy służyć i jego głosu będziemy słuchać.

Tak zawarł Jozue w tym dniu przymierze z ludem i nadał mu w Sychem prawo i nakaz. I Jozue spisał te słowa w księdze Prawa Bożego, wziął też wielki kamień i postawił go pod dębem, który był przy świątyni Pana. Wtedy Jozue powiedział do całego ludu:

– Oto ten kamień będzie dla nas świadkiem, gdyż słyszał wszystkie słowa Pana, które powiedział do nas, i będzie świadkiem przeciwko wam, byście się nie wyparli swojego Boga.

Potem Jozue odesłał lud, każdego do swego dziedzictwa.

Śmierć i pogrzeb Jozuego i Eleazara

Po tych wydarzeniach umarł Jozue, syn Nuna, sługa Pana, mając sto dziesięć lat. I pogrzebali go na obszarze jego dziedzictwa w Timnat-Serach, które znajduje się na górze Efraim, na północ od góry Gaasz. Izrael służył Panu przez wszystkie dni Jozuego i przez wszystkie dni starszych, którzy przeżyli Jozuego, a którzy znali wszystkie dzieła Pana, jakie czynił dla Izraela. A kości Józefa, które synowie Izraela przenieśli z Egiptu, pogrzebali w Sychem, na części pola, które Jakub kupił od synów Chamora, ojca Sychema, za sto monet. I stało się ono dziedzictwem synów Józefa. Umarł również Eleazar, syn Aarona, i pogrzebali go na pagórku Pinchasa, jego syna, który został mu dany na górze Efraim.